

Hledá se strom	2
Kontrola poplatků ze psa	3
60. výročí KČT	4
Na slovíčko...	8
Problém odpadků na sídlišti	11
Co jste nevěděli o Vánocích	13

Během první adventní neděle, která byla ve znamení tvorby vánočních věnců, svícňů a dalších dekorací, zavítala do vstupní haly Šluknovského zámku více než stovka návštěvníků. **Foto: Renáta Parkmanová**

První krůček k pocitu sounáležitosti jsme udělali v předvánočním čase

Asi jste si všimli, že krom krásného vánočního stromku na náměstí máme letos okolo něj i pár menších. Sice nesvítí, ale o to víc jsou možná tvořeny s láskou. Tyto stromky jsme rozdali šesti organizacím v našem městě - mateřské škole Žižkova a Svojsíkova, základní škole, speciální škole, domovu důchodců a lesnické škole.

Všechny organizace reagovaly pozitivně a zapojily své svěřence do výzdoby stromku. Proč jsme to udělali? Odpověď je asi mnoho. Jednou z nich je, že jsme je chtěli přimět prožít si adventní čas jinak než komerčně - nákupy a spěchem, ale naopak radostí z očekávání Vánoc. Další z nich je například snaha probudit pocit sounáležitosti v našem městě. Kdyby každý trochu přispěl k tomu, aby to bylo o krůček lepší, udělali bychom společně velký krok. Tak nebo tak, děkuji pracovníkům a žákům naší školy, kteří s tímto pomohli. A také děkuji všem organizacím, že nám pomohly připravit krásnou vánoční atmosféru ve městě. Vám všem přeji nejen krásný adventní čas, ale všechny vteřiny, minuty, hodiny a dny nejen v tomto roce. **Malé přání nakonec:** kéž by těch kroků, o kterých jsem

psal, bylo více. **Rudolf Sochor**

Při slavnostním rozsvěcení městského vánočního stromu vystoupili děti z mateřských škol, žáci a studenti šluknovských škol, mažoretky a Petr Kotvald. Další foto na str. 10.

Co Vás zajímá:

Od poloviny listopadu se na šluknovském náměstí Míru „objevil“ vánoční strom, který jako každý rok bude zdobit město v adventním a svátečním čase. Je to smrk pichlavý (lidově stříbrný), latinsky *Picea pungens*. Jeho výška je letos menší (10 metrů), asi metr a půl je zapuštěn do země. Pochází z areálu šluknovského

Pokračování na str. 2

*Přejeme Vám
klidné
a pohodové vánoční
svátky
v kruhu rodiny
a nejbližších přátel.
redakce*

O (nejen nové) veřejné zeleni ve Šluknově

Stejně jako v předchozích letech byl i letošní podzim ve znamení výsadby či údržbě ploch zeleně. Nejvýznamnější akcí bylo ozeleňení parku na Rumburské ulici, které dominovala kompletní obnova stromového patra výsadbou 55 stromů v původním duchu zahrady továrnícké vily (dnes knihovna). Osázen byl rovněž zelený pás podél nového chodníku na Rumburské ulici, včetně obnovy javorové aleje po obou stranách komunikace. Akce bude dokončena na jaře příštího roku vysázením bohatě kvetoucího záhonu ve svahu nad panelovými domy.

Na základě přání obyvatel domu s pečovatelskou službou u nádraží bylo novou výsadbou výrazně oživeno atrium budovy. Samotný

návrh byl již od počátku s obyvateli konzultován, a tak věříme, že jsou s výslednou podobou spokojeni. Kromě těchto větších akcí byly rovněž provedeny dosadby za uhnulé či zničené stromy, které byly letos, bohužel, ve větší míře – jak vlivem dvou extrémně suchých roků, tak i vlivem četných projevů vandalismu (např. jeden z javorů u kolejí v ulici TGM byl již potřetí zlomen neznámým pachatelem). Dosadby se týkaly i v minulých letech založených alejí v krajině – na Knížecí, v Království a ve Fukově. Všech-

ny tři aleje jsou nyní kompletní a bude o ně nadále pečováno. Veškeré výsadby ve městě realizovalo stejně jako v minulých dvou letech zahradnické středisko firmy UNILES.

Na závěr mi dovolu zamyšlení nad zelení ve Šluknově obecně. Před pěti lety byl roční rozpočet na kompletní péči o zeleň ve městě 330 000 Kč, z čehož bylo v podstatě možné hradit jen základní údržbu, dílčí výsadby stromů či maximálně založení jedné nové malé plochy zeleně. Rozhodnutím zastupitelů se tato částka podařila za sledované období téměř zpětinasobit, díky čemuž mohl být nastaven zcela nový systém péče dle běžných standardů v Evropě i jiných městech ČR, a to od fáze plánování, přes realizaci až po údržbu.

V minulosti byly výsadby plánovány v podstatě na h o d i l e a často i bez architektonického návrhu. Realizovány byly prostřednictvím zaměstnanců VPP, kteří je posléze i udržovali. Stromy byly ošetřovány či káceny na základě více či méně náhodných zjištění úředníků či připomínek občanů. Dnes jsou výsadby navrhovány zahradním architektem, realizovány a posléze i udržovány odbornou zahradnickou firmou. Stromy jsou k zásahu vybírány na základě pasportu zeleně zpracovaného arboristou, jakožto i následné zásahy jsou na rozdíl od minulosti realizovány odborníky, kteří se specializují výhradně na péči o stromy. A konečně díky vyšší-

mu rozpočtu je ročně zakládáno hned několik význačných ploch zeleně – od malých plošek vhodné doplňujících do k o n č e n é stavby (letos horní část náměstí Míru a nové veřejné WC) až po parkové plochy.

Kromě ekologického významu má městská zeď význam především estetický a slouží k užítku i potěše obyvatel, a to je také hlavní význam nastaveného systému péče o zeleň. Nemožu si však pomoci, ale ve Šluknově, zdá se, je vztah obyvatel k zeleni zcela jiný. Zatímco ve vyspělé Evropě je zeď faktorem zvyšující cenu nemovitosti a atraktivitu lokality, ve Šluknově je to pravděpodobně opačně. Stromy, které jsou na svých stanovištích déle než většina domů, jsou nepřítelem, který stíní, padá z něj listí, jsou zdrojem alergenů, nejde kvůli nim televize a především z nich kdykoli může spadnout větev, která někoho usmrtí.

Zcela běžná péče o majetek v podobě čištění žlabů a ometení auta od padajících plodů je nadstandardem a důvodem ke kácení stromu a základní touhou nejednoho občana je vlastnit dům, který je středem kružnice o poloměru minimálně 20 metrů (v případě brýzy i více), kde neroste žádný zdroj těchto problémů. Nemožu nebýt v tomto případě adresný – ukázkovým příkladem je revitalizovaný park na Rumburské – výtky začínaly nejprve u kácení stromů, které tvořily stín, posléze

v nedostatečném kácení stromů, zejména těch, ze kterých padá listí a posléze i k výsadbě stromů v nedostatečné vzdálenosti 15 m od domu, které budou stínit.

Z výše uvedeného na mne padá velký smutek a především stín zbytečné práce. Všichni víme, že zbytečná práce je ta nejhorší. Zatímco v jiných městech bojují správci zeleně o každou korunu, radují se z každé získané dotace, ve Šluknově je zřejmě na místě se vrátit k nižším cílům. Asi není náhodou, že veřejnosti nejoceňovanější plochy jsou nové silnice, chodníky, parkoviště, tedy asfalt, beton a dlažba – povrchy, které jsou přesným protikladem zeleně.

Mgr. Martin Chroust

Víte, že...

...na webu města (www.mesto-sluknov.cz) byla zavedena nová evidence ztrát a nálezů a to prostřednictvím systému ZTRATOS? Jedná se o celorepublikovou evidenci všech nálezů, která je běžně dostupná všem občanům města. Uveřejněné nálezy budou také zveřejněny na úřední desce města, a to po dobu 15 dní.

Přerostl Vám přes hlavu? Nahlašte ho na radnici!

Každoročně v předvánočním čase se na náměstí rozzáří světelná sváteční výzdoba a vánoční strom – a letos je opravdu nádherný. Pro někoho je to signál ke zklidnění, rozjímání a těšení se na setkávání s přáteli a příbuznými, které celý rok nevidá. Pro jiného to může být jako výstřel ze startovací pistole v závodě o „NEJ“ - nejdražší dárky, největší počet druhů napečeného cukroví, nejlepší pobyt na horách. Každému, co je libo. U obou skupin to ale většinou začíná a postupně graduje stejně: Se začátkem

Adventu, s rozsvícením vánočních světel v ulicích, s ozdobeným městským vánočním stromem. Jenže s tím souvisí i problém, kde pořádek ten strom brát! A s tím můžete pomoci i Vy.

Možná máte ve svém okolí nebo na zahradě

kandidáta na příští vánoční strom města. Krasavce, který byl kdysi malý a roztomilý a zapadl přesně do Vašich představ. Dnes už Vám ale jaksi přerostl přes hlavu a zabí-

rá příliš místa, zastiňuje okolí víc, než jste původně chtěli. Při každém silnějším poryvu větru Vám vyhrožuje, až se bojíte, co by bylo, kdyby spadl na Váš dům. Navíc tak trochu

stojí na místě, kde byste dnes třeba radši viděli garáž pro své

auto a podobně... A tak pokaždé, když ho obloukem obcházíte, nebo se výstražně kymácí nad střechou, si (jemu) říkáte: „Ty půjdeš!“ Nakonec mu ale dáte milost, protože si

nevíte rady s jeho skácením tak, aby z toho nebylo víc škody, než užítka a navíc – vždyť je tak pěkně rostlý! **Řešení je následující:** Nahlašte ho na radnici, na Odboru ORŽP, jako tip na příští Vánoce.

Pokud je to smrk (ať už stříbrný nebo ten „obyčejný“) nebo jedle, narostl hezky zpřímá do výšky 12 až 15 metrů, je přístupný i pro techniku a dopravní prostředek a bude vybrán, o jeho bezpečné a odborné skácení se už postarají odborníci.

(ští)

Hledá se strom

Vážení a milí spoluobčané,

a máme tu opět konec roku. Je neskutečné, jak rychle čas letí a my všichni jsme opět o další rok „moudřejší“. Ale s přicházejícím koncem roku nás čekají vánoční svátky, na které se jistě nejvíce těší malé děti, ale i většina z nás, dospělých.

Rozsvícení vánočního stromu na náměstí

V pátek 25. listopadu jsme společně rozsvítili vánoční strom na náměstí. Spolu s ním se rozsvítila i vánoční výzdoba ve městě. Při této příležitosti bylo symbolicky předáno občanům města nově zrekonstruované náměstí. Skutečností je, že jsme se významně zapsali do historie našeho města, protože náměstí se v takové míře opravuje opravdu jen po mnoha desítkách let. A všichni jsme měli možnost „být u toho“. Věřím, že nám všem bude nové náměstí sloužit ke vši spokojenosti. Na náměstí všechny přítomné, zejména rodiče, velmi potěšila vystoupení dětí na pódiu. Jejich písničky vykouzlily vánoční atmosféru stejně jako vůně svařáku, trdelníku a opečených klobás, ale i adventních věnců a dalších dárečků, které si mohli všichni přítomní koupit. A v neposlední řadě bylo velmi pěkné i hudební vystoupení Petra Kotvalda. Ale přeci jen bylo letos něco nového – vánoční stromky na náměstí, které nazdobily děti z mateřské školky, základní školy, studenti ze SLŠ a SOŠS a také obyvatelé z Domova pro seniory. Všem patří velké poděkování za to, že se svým dílem podíleli na výzdobě náměstí.

Pravy komunikací

I přes všechny přípravy na vánoční svátky se ve městě pilně pracuje. V listopadu byly opraveny komunikace na Nové vsi v Rožanech a v Novém Hrabčicích tam, kde práce v předchozím roce skončily. Na každé z nich bylo položeno 1 000 m² nového živичného povrchu. Podél ulice Sokolské bylo vystavěno několik nových rodinných domků a v současné době zde probíhají práce na kompletním novém povrchu této komunikace. Problém místních komunikací, které nejsou v příliš dobrém technickém stavu, je bolestí většiny měst a obcí, Šluknova nevyjímaje. Každoročně se dle plánu oprav komunikací snažíme opravit úseky místních komunikací postupně od těch nejproblematičtějších. Ale protože zázraky opravud neumíme, nelze vyhovět všem a najednou. Nicméně s opravami počítáme i v dalším roce.

Pivovarský rybník

Zde jsou práce také v plném proudu. Podstatná část hráze je již hotová a je s podivem, jaké množství velikých kamenů je na opravu hráze potřeba. V příštím roce dojde na opravu břehů a vydláždění cestičky podél zdi zámeckého parku.

Osvětlení na sídlišti a v ul. Tovární

Postupně dochází k výměně sloupů a lamp veřejného osvětlení na sídlišti. V průběhu prací je opravovaný úsek po krátkou dobu bez osvětlení, což musí být v noci nepříjemné, proto tímto děkuji všem za pochopení. Ale výsledek opravdu stojí za to! Osvětlený prostor díky novým ledkovým lampám je nesrovnatelný. I ulice Tovární již patří mezi nově osvětlené komunikace. Zde bylo instalováno 12 nových lamp v prostoru od autobusové zastávky Benar ke kompostárně.

Oprava mostků

V průběhu zimního období budou opraveny 4 mostky v Císařském. Jedním z nich bude i mostek směrem k Teen Challenge. Práce budou probíhat po-

Kontrola poplatků ze psa

Občanům města by měla být dobře známa Obecně závazná vyhláška č. 4/2010, která chovatelům psů stanoví povinnost zaevidovat si svého psa u správce poplatku ze psa. V měsíci říjnu byla ze strany MP Šluknov provedena komplexní kontrola této oznamovací povinnosti v lokalitě Sídliště. Z celkového počtu 43 chovatelů psů, bylo ve 25 případech zjištěno porušení výše uvedené OZV. Majitelům zvířat byl

stanoven termín, ve kterém tuto svou oznamovací povinnost splní. V případě nerespektování této výzvy se majitelé psů vystavují nebezpečí postihu za přestupek. Již v tomto okamžik bylo strážníky Městské policie několik případů řešeno uložením blokové pokuty. Tento druh kontrol bude průběžně prováděn i v dalším období.

Vladimír Vyskočil
velitel MP

Městská policie Šluknov

č. tel.: 412 315 310, 602 881 677, 156

stupně s ohledem na klimatické podmínky.

Vánoční přání

Všichni právě prožíváme adventní čas a ve většině rodin podobným způsobem. Převážně ženy se věnují úklidu v domácnosti, aby bylo na svátky vše pěkně čisté. Pečeme cukroví, které nám členové rodiny často potajmu ujdají, zdobíme si byty i domy adventními věnci, ozdobami a světlíčky, aby na nás vánoční atmosféra opravdu dýchala ze všech koutů. A muži s námi mnohdy absolvují nákupy, přestože jim tato činnost přílišně potěšení nečiní.

Na jejich bedrech často leží neméně důležité úkoly – shánění vánočního stromku a kapra na štědrovečerní stůl. A děti? Ty se jistě těší nejvíce! Sepisují přání pro Ježíška, vyhlíží, kdy už bude padat sníh a nemohou se dočkat toho velkého dne, kdy s rozzářenými očima budou hledět na rozsvícený stromeček a na dárky pod ním. V tom všem spěchu a starostí, abychom vše zvládli a všechno bylo v pořádku, nezapomeňme na to podstatné, že vánoční svátky jsou především o rodinné pohodě a setkávání, které bychom si měli společně užít. A proto Vám všem přeji příjemné a krásné vánoční svátky prožité v pohodě a v lásce mezi nejbližšími, dětem přeji radost z dárků a také trochu té sněhové nadílky. A v novém roce přeji nám všem pevné zdraví, spokojenost, lásku, a aby se nám ve Šluknově v příštím roce dobře žilo.

Eva Džumanová

Svoz tříděného odpadu

Svoz pytlů s tříděným odpadem se uskuteční dne **2. ledna 2017**. Svážené budou žluté pytle s drobným plastem a PET lahve, oranžové pytle s nápojovými kartony a zelené pytle s drobnými kovy, např. plechovkami od potravin, od krmení pro domácí zvířata, plechovky od piva apod. Pytle s vytríděným odpadem připravte na obvyklou trasu den předem, tj. v neděli **1. ledna 2017**. Mapa svozové trasy je k nahlédnutí na stránkách města Šluknova – *Vše o odpadech*. Upozorňujeme na to, že žluté,

oranžové a zelené pytle s jiným odpadem nebudou sváženy. Pytle na tříděný odpad obdržíte na MěÚ ve Šluknově, odbor rozvoje a životního prostředí anebo v Technických službách Šluknov spol. s r. o. Císařský 378, Šluknov.

Na městském úřadě ve Šluknově, na odboru rozvoje a životního prostředí a v pokladně, a také v Technických službách v Císařském obdržíte roční kalendář s vyznačením svozových dnů bioodpadu a pytlů s tříděným odpadem.

Božena Naňáková

Co Vás zajímá:

Pokračování ze str. 1

stadionu a do dnešní podoby narostl během 20ti let.

O jeho instalaci na místě a světelnou výzdobu nejen stromu, ale i pěší zóny, celého náměstí a ulic k náměstí přiléhajících se postarali pracovníci komunálních služeb města. Jak nám řekl Bc. Zdeněk Černý, vedoucí tohoto odboru, smrk je ozdoben 12ti světelnými koulemi, stovkou nesvícících ozdob, 30ti stroboskopickými lampičkami, 20ti svítícími rampouchy a 750ti metry světelného kabelu. Město každoročně doplňuje světelnou vánoční výzdobu o nové prvky.

„Letos jsme tak nakoupili novou výzdobu za zhruba třicet tisíc korun, například světelné prověsy na pěší zónu a další“, dodal Bc. Černý.

Stříbrný smrk se oficiálně rozzářil při slavnostním Rozsvícení vánočního stromu v pátek 25. listopadu, které tradičně doprovodili svým vystoupením studenti ze SLŠ a SOŠS Šluknov, žáci ZUŠ, Speciální a základní školy a Praktické školy Šluknov, děti z MŠ, mažoretky. Nechyběly stánky s občerstvením a o dobrou náladu přichozích se postaral i zpěvák Petr Kotvald.

(šti)

Připomínáme si šedesáté výročí vzniku KČT Šluknov

Historie turistiky měla v našem městě dlouhé trvání, ale až v roce 1956 byl ustaven přípravný výbor pro založení odboru turistiky a jeho předsedou byl zvolen Ing. František Bienert. V roce 1957 byl založen první odbor turistiky při TJ Jiskra. Zakládající výbor měl pět členů.

Již od počátku ustaveného odboru turistiky se členové zúčastňovali prvořadových výstupů na skály ve skalní a lesní divočině Českého Švýcarska, Na Velbloudí věž a lesního medvěda. Úzce spolupracovali s oddílem horolezců z Děčína, a tím docházelo k rozšíření lezeckých akcí v celé oblasti Českého Švýcarska. Odbor turistiky začal spolupracovat s krajskou značkovou komisí, tato spolupráce vedla k rozšiřování sítě značených turistických cest a k náboru značkařů. V roce 1959 bylo v odboru turistiky již 5 členů držitelů odznaku „100 jarních kilometrů“ a 5 odznaků „Poznej svůj kraj 100 kilometrů Libereckem“. Po složení zkoušky „Turistického minima“ obdrželo 5 členů odznak „Turista ČSR“.

Předseda turistiky Ing. František Bienert získal odznak „Lyžař ČSR“. Odbor propagoval svou činnost i výstavkami, například při okresní spartakiádě v roce 1959 v Rumburku členové odboru připravili na Strážném vrchu ve stanovém městečku výstavu horolezecké výstroje a výzbroje a výstavu fotografií na téma Šluknovská turistika. V roce 1960 již bylo uskutečněno 53 výletních dnů a zájem o turistiku dále narůstal. Odbor zajišťoval i turistické akce pro organizace Národní fronty a kolektivy z jednotlivých závodů. V roce 1961 členové odboru šluknovské turistiky zajistili zájezd pro pracující závodu Bytex do Labských pískovců a dvoudenní zájezd pro pracovníky MěNV Rumburk do Českého ráje. Členská základna měla v té době již 23 členů.

V Karlově údolí u Šluknova se uskutečnilo okresní školení značkařů včetně závěrečných zkoušek. Ing. František Bienert získal I. třídu značkaře a tři další členové získali IV. třídu značkaře.

Odbor šluknovské turistiky byl od roku 1962 šest let za sebou pořadatelem okresního jarního srazu na zahájení „100 jarních kilometrů“. Tyto se konaly vždy první jarní

neděli v sále restaurace Vlčí hora a poté následovaly pěší a lyžařské akce „Brtnické ledopády“ o délkách 12, 15 a 20 kilometrů.

Bohatá kulturně poznávací činnost a politicko-výchovné působení rozšiřovalo v turistice obzor znalostí a velmi vhodně doplňovalo výuku mládeže na školách. Mládeži byla věnována maximální pozornost a v roce 1973 byl založen oddíl mládeže TOM. Byly ustaveny tři kolektivy mládeže. Starší žáci, mladší žáci a děvčata se ihned zapojili do soutěže „Vzorný“. Dále se mládež zapojila do soutěží „Poznej, sleduj, chraň“ a „Turista lesu, přírodě“. Každoročně byla mládež připra-

získání odznaku a vyšel v roce 1974. V roce 1975 se uskutečnila akce „Stezkami Rudých horolezců“ a předseda odboru naší turistiky byl autorem trasy dvou prvních ročníků, byl autorem i dalších publikací s turistickou tematikou. Ing. František Bienert zastával funkce v okresních orgánech turistiky. Od roku 1956 byl předsedou pěší vysokohorské komise. Deset let byl členem krajské komise svazu turistiky. Od roku 1987 se stal předsedou nově zřízené komise ochrany přírody a životního prostředí ve výboru turistiky OV ČSTV. Od roku 1965 byl dobrovolným pracovníkem státní ochrany přírody a zpravoda-

sraz TOM a jeden výlet vedl František Bienert na Brtnické ledopády. Neuměl jsem si pod tím názvem nic představit a pak jen koukal a obdivoval a hlídal tomíky, aby se mi v těch skalách nepoztráceli. A tak sem jezdím už pár desítek let a pořád koukám na ty přírodní krásy a relaxuji.“

Jan Müller, Ústí nad Labem: „Já byl tenkrát tím malým tomíkem. Tak až po letech se sem vracím a fotím a fotím.“

Štefan Hajšo, Teplice: „Neznal jsem pana Bienerta osobně, ale díky KČT Šluknov jezdím na Šluknovsko již 10 roků a rád pomůžu při každé hezké turistické akci.“

Helena Landová (Mišleyová), Česká Lípa: „Já jsem našla průkaz člena odboru turistiky při TJ SPOZA Šluknov z roku 1968. Nezapomenutelných zážitků s panem Bienertem mám několik. Ještě dnes mě bolí celé tělo, když jsem Brtnické ledopády absolvovala na sjezdovkách s kandaharem. Stala jsem se šprtou na gymnastiku, když jsem do školy přijela díky panu Bienertovi na lyžích, protože kvůli sněhu ani vlaky nejezdily. No a na tu zimu v rumunských horách se taky nedá zapomenout. Spacák jsem

vována na základní a okresní kolo „Turisticko-branného závodu“. Byl to náročný desetiboj branné zdatnosti a výsledky se dostavily. V roce 1987 zvítězili naši reprezentanti junioři **Bohuslav Halamka a František Hochman** v krajském kole TBZ a postoupili do národního kola TBZ.

Každým rokem členové odboru odpracovali mnoho brigádnických hodin, hlavně při zajišťování průchodnosti v terénu odstraňovali polomy, vývraty a zátarasy, aby byl umožněn lyžařský přejezd bez překážek a pro další turistické pochody.

Od roku 1972 začala příprava „Prvního mezinárodního oblastního turistického odznaku Labské pískovce“. Ve spolupráci s předsedou okresního svazu turistiky vypracoval Ing. František Bienert účastnický záznamník se stručným průvodcem, který popisoval 20 významných míst v Labských pískovcích ČSSR a 20 míst v NDR. Záznamník obsahoval pokyny na

jem u okresního konzervátora SOP a inspektora kultury okresního národního výboru. Za dlouholetou obětavou činnost byl Ing. František Bienert, u příležitosti životního jubilea, poctěn titulem „Vzorný cvičitel“. Byl nositelem veřejného uznání III. a II. stupně. V roce 1985 byl hlavním pořadatelem akce vysokohorské turistiky.

V soutěži „Vzorný“ v průběhu 15 let získal odbor turistiky III., II. a po dalších šesti letech I. stupeň titulu „Vzorný odbor turistiky“ a v roce 1986 získal jako první odbor turistiky v okrese Děčín **Zlatou plaketu**. Vzorný odbor turistiky zabezpečoval po dobu deseti let okresní vlastivědné pochody Šluknovskem a v roce 1988 se uskutečnil již 13. ročník této akce. Nejstarší zimní akcí okresního, krajského a státního kalendáře „Brtnické ledopády“ byla zavedena šluknovským odborem turistiky a v roce 1988 členové odboru zajišťovali již 33. ročník.

Miloš Toman, Bílina: „V roce 1975 se konal v Rumburku krajský zimní

neznal. Ale podělím se o ten poslední společný, který byl zároveň prvním nezapomenutelným turistickým pro mého manžela. Ve čtvrtek 10. 6. 1976 k nám přišel pan Bienert a začal: „Slečno Helenko, onemocněla paní profesorka Pěčková. Vyjednali jsme maturantům několikadenní pobyt ve Vysokých Tatrách a přeče s tou třídou nemohu jet sám. Potřeboval bych Vaši pomoc.“ Po chvíli ticha říkám: „Ale já se v sobotu vdávám“. Dostala jsem pohotovou odpověď: „Tak si udělatě svatební cestu. Já se třídou vyjeddu zítra a vy v neděli“. Takže do batohu lano, do náruče svatební dort a jelo se. Páni studenti, Roberte a Jirko, je to už 40 let. Myslí, že dnes bychom už svoje těla na Ostervu nedotáhli, ale stálo to za zážitek. A děkuji, že jste mi ho nedávno v arboretu připomněli.“

Jiří Landa: „Je mi skoro tolik, co tenkrát panu vedoucímu a přemýšlím, jestli bych to dal. Starat se o celou třídu studáků a ještě s nimi držet krok.“

Helena Landová

Podpořme Tříkrálovou sbírku

Začátkem nového roku se naše Oblastní charita ve Šluknově, již po šesté, zapojí do celostátní Tříkrálové sbírky, která proběhne ve dnech od 1. 1. 2017 do 15. 1. 2017.

V našem městě se bude možné setkat s koledníky **v neděli 8. 1. 2017**. Malí i velcí koledníci se sejdou v kostele svatého Václava v 8.30 hodin, kde během mše svaté dostanou požehnání na cestu. Přibližně v 9.30 hodin vyrazí koledovat do ulic Šluknova. Koledníci nadeší na dveře nápis **K + M + B + 2017**, který znamená:

„Kristus žehnej tomuto domu“. Zazpívají koledu a předají malý dáreček.

Šluknov je vcelku velké město

a koledníků je vždy málo. Z tohoto důvodu se může stát, že k Vám nestihnou dorazit, nebo Vás v době koledování nezastihnou doma. Proto nabízíme možnost zavolat od 2. 1. do 6. 1. 2017 v dopoledních hodinách na tel. číslo Oblastní charity Šluknov 734 328 986 a koledníci Vás rádi navštíví v domluveném čase.

Kde pomáhají vybrané peníze?

Z části je využije Charita ČR pro lidi v nouzi a část se vrátí zpět k nám do Šluknova. V roce 2017 bychom rádi pořídili vybavení do Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež Ambrela.

A jak poznáte koledníky? Jsou oblečení v kostýmech Tří králů a mají

zapečetěnou kasičku opatřenou logem Charity ČR. Doprovází je dospělý člověk, který má u sebe kartičku s povolením koledovat a je připraven se na požádání legitimovat.

Za Vaši štědrost děkujeme.

Požehnané vánoční svátky plné radosti a pokoje Vám přejí pracovníci Oblastní charity Šluknov.

Irena Gotthardová

POZVÁNKY

11. VÁNOČNÍ SETKÁNÍ

24. prosince v 15 hodin

se již po 11. koná pro všechny milé lidi sousedské setkání v kostele v Království, kde se na chvíli pozastavíme a vánočními koledami a písničkami potěšíme svá srdce.

Přijďte si opět chvíli posedět, zazpívat a popřát krásné svátky. Srdečně Vás všechny zveme a těšíme se na Vás.

*Jitka a Martin Hercikovi
a zpěváci ZUŠ a Pavel Košťál*

Vánoce

v kostele sv. Václava

24. prosince – sobota v 16 hodin

Slavnost Narození Páně - vigilie

25. prosince – neděle v 8.30 hodin

Slavnost Narození Páně

26. prosince – pondělí v 8.30 hodin

Svátek sv. Štěpána

31. prosince – sobota v 16 hodin

Sv. Silvestra - poděkování a prosba

o Boží pomoc do nového roku

1. ledna 2016 – neděle v 8.30 hodin

Slavnost Matky Boží, Panny Marie

- Světový den modliteb za mír

8. ledna – neděle v 8.30 hodin

Svátek Zjevení Páně - žehnání vody,

kadidla, křídý a žehnání

Tříkrálovým koledníkům.

Touto liturgickou slavností je oficiálně zahájena Tříkrálová sbírka

Charity České republiky

ve Šluknově.

Ostatní mše jako obvykle

(neděle v 8.30 hodin,

středa a pátek v 17.30 hodin)

Pojďme všichni k jesličkám!

Také v tomto roce

Vás co nejsrdečněji zveme

k návštěvě kostelního betlému:

Klanění pastýřů od 24. 12.,

Klanění tří králů od 8. 1.,

Útěk do Egypta 29. 1.

a k výstavě jesliček na faře ve Šluknově: otevřeno od 25. 12. 2016

až do 29. 1. 2017, každou neděli

a svátek od 14 do 16 hod.

Prohlídka kostelního betlému bude

prováděna hrou na varhany

a zpěvem koled.

Spolek Šluknovské Království

a SDH Království

Vás srdečně zvou na

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

do kostela sv. Vavřince v Království

7. ledna 2017

od 15 hodin

zpívá: Krásnolipský komorní sbor

Pečení vánoček a zdobení věnců v oblastní charitě

Krásná ozdoba domácnosti je symbolem blížících se Vánoc, narození našeho spasitele Ježíše Krista – Světla, na které právě v tomto temném čase plní touhu čekáme.

V Charitě už od brzkého rána probíhaly velké přípravy, kdy **p. Valeria Miková a Jiřina Pacholíkova** zadělaly těsto na chléb a vánočky. Tyto pak byly upečeny v peci, kterou jsme v letošním roce postavili v rámci komunitní práce v projektu „Murinas o bov – postavme pec“, který podpořila Ústecká komunitní nadace Úřadu vlády a Renovabis. Poprvé jsme pec vyzkoušeli naplno a fungovala perfektně. Chléb i vánočky se podařily a chutnaly všem návštěvníkům akce.

Ve dvě hodiny bylo vše přichystané a začali se scházet první návštěvníci, mezi kterými byli nejen dospělí, ale i děti. U každého stolu byl jeden z pracovníků, který ochotně pomáhal s výrobou věnce. Na výběr bylo nespočet ozdobiček a cingrlátek,

kterých si při zdobení užívali především ti nejmenší a vytvářeli společně s pracovníky NZDM krásné, barevné a veselé kreace. Celá akce se nesla ve vánočním duchu, kdy si všichni společně povídali, smáli se a pomáhali si. Aby šla práce rychleji od ruky, tak ji hudebně doprovázeli členové

hudební skupiny Trio Gitano.

Velký dík patří nejen všem zúčastněným a pracovníkům Oblastní charity Šluknov, ale také Střední lesnické škole, která na výrobu věnců poskytl materiál.

*Text a foto: Kamila Svobodová
Oblastní charita Šluknov*

Jiří Helekal seniory velice potěšil

Tímto příspěvkem se chci podělit se čtenáři Šluknovských novin o zážitku z akce „Den úcty ke stáří“, konané v říjnu v Domě kultury Šluknov. Paní starostka na počátku programu přivítala všechny přítomné i zpěváka p. Helekala a popřála krásnou náladu, která opravdu brzy nastala. Vystoupení zpěváka pana Jiřího Helekala bylo výborné, okamžitě vznikla úžasná atmosféra, která nás naladila do té správné nálady. Vzhledem k věkovému průměru přítomných, zpěvák zařadil do svého repertoáru písničky své,

jiné od Hašlera, Davida apod. Společně s ním jsme si zazpívali, někteří i tančili a při vínečku zavzpomínali na mladá léta, kterými nás tato hudba provázela. Když zpěvák zpíval „Poupata“ od Davida, jedna paní u našeho stolu řikala: „Vždyť já jsem tehdy na Strahově tuto skladbu cvičila.“

Po skončení vystoupení a loučení se zpěvákem p. Helekaem, který při odchodu řekl: „*Tak opět za 10 let nashle*“, vyprávěl ho bouřlivý potlesk ve stoje, což bylo uznání za jeho vystoupení. O další zábavu se

postaral p. Kaňka, který konferoval celý program a potom pouštěl hudbu k poslechu i k tanci.

Prožili jsme krásný večer, jehož součástí bylo i občerstvení, za což patří poděkování MěÚ. Za vzornou a rychlou obsluhu děkujeme také personálu restaurace Club. Na konec mého příspěvku bych chtěl osobně poděkovat paní Renátě Parkmanové, která zajistila zpěváka „per excellent“. Všem nám přítomným se vystoupení zpěváka moc a moc líbilo.

Josef Těšík

Naše počínání má mít racionální a realistické základy. Přehnaná aktivita udělá často víc škody, než užítka.

Jedna taková zvláště zabarvená iniciativa se projevuje v neúměrném, odtažitém a stupňujícím se tlaku na snižování emisních limitů. Řešíme to nejen v rámci Evropské unie už dlouhá léta, chlubíme se, že jsme celosvětovým lídrem, přijímáme jeden energetický balíček za druhým, tisíce úředníků a odborní-

Na snižování emisí s rozumem

ků létají po celém světě na konferenci a panely k nízkoemisní ekonomice, vše začínáme přepočítávat na emisní limity podle toho, jestli za 100 let stoupne teplota planety o 2 stupně nebo o 1,9 stupně - jako bychom to byli schopni odhadnout. Drahé a složité výpočty, modely. A pak připravujeme strategie, koncepcce, akční plány na další a další snižování emisí do roku 2020, 2030... Ani úlety s pojetím fotovoltaiky „počesku“ a podobně nás neodradí. A ani skandály automobilů s emisemi automobilů (nejvíce to zatím odskákal Volkswagen), které byly těmito přísnými limity donuceny k tomu, že udávaly nižší emise, než byly ve skutečnosti, nebrání tvorbě dalších těžko splnitelných předpisů a norem, spojených s obrovskými náklady a vedoucí ke snižující se globální konkurenceschopnosti evropského průmyslu, energetiky a potažmo i rozumného pokroku.

Nejvíce se absurdnost honu za emisními limity projevuje právě u automobilového průmyslu. Ač-

koli se u osobních vozů uvádí, že se na celkovém podílu světové produkce emisí CO² podílí jen 0,2%, tedy mají zanedbatelný dopad na celkový stav, zpřísňují se emisní normy motorů podle odborníků téměř k popírání fyzikálních zákonů. Tyto normy nutí automobilky, vedle „podvodů“, zejména k dalším neúměrným investicím, které se pochopitelně projevují v koncové ceně automobilů. Naše země se chlubí, že je dlouhodobě automobilovou velmocí. K čemu to ale reálně vede a co to běžnému člověku přináší, když ve výsledku u nás průměrně stáří aut překračuje 15 let, protože velká část lidí prostě nemá ani na dnešní obyčejné „bezemisní“ auto? Bezemisní v uvozovkách, protože i pro novou „modlu“ - elektromobil, se musí elektrina někde vyrobit s emisním dopadem na životní prostředí atp.

A situace je mnoho a mnoho let v zásadě stejná. Na vše musíme mít předpis, který je často mimo ekonomickou realitu. Hlavně nepoužívat hlavu.

Tim nechci říct, že nemáme myslet a jednat inovativně a šetrně k životnímu prostředí. Právě naopak. Nesmíme přitom ale být odtrženi od reality a spoutání ve stále větší houšti nesplnitelných předpisů a být pod vlivem bezbřehé zelené ideologie. Často jde totiž, stejně jako v mnoha jiných případech, o ohromné množství, tak či tak, peněz z našich daní, o moc a hezké téma.

„Takže kupředu ...! Ale opatrně!“, jak říká jeden můj kolega.

Globální klima se mění, samozřejmě. Nejen posledních 200 let, kdy se zřejmě projevuje zásadnějším způsobem vliv člověka. Jen za posledních deset tisíc let docházelo k rychlým zvrátům klimatu a z výzkumů je patrné, že i globální teplota již byla i výrazně vyšší, ale i výrazně nižší a změny často přicházely relativně skokově. Příroda si prostě dělá už miliony let, co chce, a během té chvíle, co si tu můžeme pobýt, chraňme životní prostředí s takovými cíli, které nejsou ani alibi, ani chimérou.

Dobrá rada, ta je nad Listinu práv a svobod

Krásná Lípa byla po mnoho let uváděna jako vzorové město, kterému se výjimečně daří zapojovat do aktivit a práce i romskou komunitu. Jezdily sem české a zahraniční delegace a předváděla se tu „dobrá praxe“. Rok po šluknovských nepokojích, v roce 2012, tehdejší ředitel Agentury pro sociální začleňování Šimáček říkal: „Na Šluknovsku je ta situace výrazně jiná v každém z měst. Relativně stabilní je dlouhodobě Krásná Lípa; a to díky rozumné politice začleňování místní radnice“.

Když jsme v roce 2015 na základní škole reagovali na poptávku rodičů a zřídili jednu třídu prvního ročníku s alternativními metodami výuky a jinak rozdělili děti do tříd podle jejich dovedností a zájmu rodičů o školu, spustila státní mašinérie neuvěřitelný běh událostí. Vše z důvodu podezření na diskriminaci romských žáků v naší základní škole, kteří v oné alternativní třídě nebyli zastoupeni. Několik inspekci, Úřad vlády, ombudsmanka. Nyní tyto události dospěly do výšin absurdního divadla. Ponechme teď stranou, že školní inspekce jedná, jakoby české zákony pro ni neexistovaly (inspekční zprávu poslala po 92 dnech, místo

do 30 dnů, resp. ve výjimečných případech do 60 dnů, podepsanou jen dvěma z pěti přítomných inspektorů, bez digitálního podpisu atd. - v zásadě tak Krásné Lípě přišel od inspekce cár papíru - tedy pokud bychom žili v právním státě a byl uplatňován vůči státním orgánům stejný metr, kterým je měřeno nám. To je ale už místní folklór. Co přesto dokázalo překvapit, je, že ombudsmanka Anna Šabatová, protože někteří žáci z Krásné Lípy dojíždějí do Rumburku, chce po rumburském starostovi, aby spočítal romské žáky na jednotlivých rumburských školách, přičemž návod na to, jak spočítat, kdo je Rom a kdo ne, se má odehrát podle MŠMT takto: „Romem je ten, kdo se za něj považuje, případně ten, koho za Roma považuje významná část jeho okolí. A to i na

základě domnělých znaků“.

A teď si to shrňme. Při sčítání v roce 2011 se v ČR k romské národnosti přihlásilo z celkového počtu 10 562 214 obyvatel jen 12 953 osob. Velká část Romů tedy oficiálně nedeclaruje romskou národnost a mnoho Romů skrývá či zapírá svůj romský původ, s nímž se v některých případech nechce identifikovat. Ke svému „romství“ se nehlásí Romové možná také proto, že mají historicky podloženou obavu z možného zneužití údajů hromadně získávaných státními orgány. Tedy osob, které se za Roma oficiálně a samy považují, bychom v Rumburku mnoho nenašli, pokud vůbec nějaké. Takže panu starostovi by nezbylo, dle návodu MŠMT, než označit některé Čechy za Romy, protože je za ně považuje významná část jejich okolí, a to i na základě do-

mnělých znaků (jak by pan starosta odměřoval „významnou část okolí“ a co jsou domnělé znaky, bych raději ponechal na nějakou doplňující sofistikovanou metodiku MŠMT nebo ombudsmanky, které se zajisté také jistě brzy dočkáme. MŠMT tedy nabádá starostu (jinak i v dopisech – formulářích ředitele škol), aby se na nějakou Listinu základních práv a svobod zvysoka vykašlal, protože podle MŠMT nespíše nemá každý právo svobodně rozhodovat o své národnosti a není zakázáno jakékoliv ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku. Zkrátka, když se někdo nechce vzdát své identity dobrovolně, tak mu to dáme befelem. Mě by jen zajímalo, co by se asi stalo, kdyby nějaký Čech, který by byl starostou či ředitelem školy podle návodu MŠMT proti své vůli označen za Roma, ředitele zažaloval za diskriminaci? Na čí stranu by se pak postavila paní ombudsmanka? Nevím jak jinde, ZŠ Krásná Lípa sečíst „Romy“ odmítla.

Ještěže ty naše nezávislé státní úřady máme, aspoň ušetříme za lístky do divadel na absurdní tragikomedie. A není všem dnům konec.

Váš senátor
Zbyněk Linhart

Kancelář senátora
Ing. Zbyněk Linhart

je pro veřejnost otevřena každé 2., 3. a 4. pondělí
v měsíci, vždy od 14.00 do 16.30 hodin

Adresa: Generála Svobody 1905, Varnsdorf

<https://www.facebook.com/linhart.krasnalipa>

Drážďany nás stále lákají

Náš listopadový výlet vedl opět do saské metropole Drážďan, ve které žije 540 000 obyvatel a je co do rozlohy čtvrtým největším městem Německa a jedno z nejzelenějších měst Evropy. Protože jízdenka Elbe-Labe platí i na městskou dopravu, nemuseli jsme shánět jízdenky a mohli hned před nádražím nastoupit do tramvaje směr lanovka. Už z dálky byly vidět na Labské stráni zámky Albrechtsberg, Lingerschloss a Schloss Eckberg.

Vydali jsme se pěšky přes 226 m dlouhý ocelový most (od roku 1986 přes něj nejezdí tramvaje), který byl postaven podle plánů inženýrů Clause Köpckeho a Hanse Manfreda Krügera a jehož díly jsou spojeny pouze nýtů. 11. července 1893 proběhla zatěžkávací zkouška, při níž byly na most umístěny, kromě tří tramvajových vozů naložených kameny a lodními kotvami, tři válců tažených koňmi, šesti válců tažených čtyřspřežím, čtyř kropicích voznic, pěti koní a jednoho vozu s materiálem, ještě 150 dobrovolníků a setnina drážďanských myslivců. Stavba obstála a dostala jméno „**Most krále Alberta**“, tehdejšího panovníka města. Od roku 1912 nese jméno „**Loschwitzer Brücke – Loschwitzský most**“, ale protože jeho konstrukce dostala od začátku modrý ochranný nátěr, pojmenovali lidé most „**Blaues Wunder – Modrý zázrak**“. Aby město získalo 2 miliony marek na pokrytí nákladů, bylo zavedeno mýtné, které bylo roku 1921 zrušeno. V roce 1945 zachránili most před zničením s nasazením vlastního života dělníci Erich Stöckel a Paul Zickler, kterým byla v roce 1965 odhalena pamětní deska. Běžná údržba této technické památky stojí město ročně kolem 135 000 Eur.

Pokračovali jsme dál kolem pozemní lanovky a už jsme stoupali po schodišti ke stanici visuté lanovky, která je umístěna pod Labskou strání. Tato technická senzace je v provozu od 6. května 1901 a je dílem inženýra Eugena Langena z Kolína nad Rýnem. V roce 1909 nahradil parní pohon elektrický motor. V roce 2002, přesně k jejím 101. narozeninám, byla po celkové generální opravě lanovka opět zprovozněna. Délka její trasy měří 274 m a její výškový rozdíl činí 84,2 metry. Ve staniční budově jsme si prohlédli výstavu, týkající se této technické památky, další v Drážďanech.

Zcela nahoře, na vyhlídkové plo-

šině, nás čekal fascinující pohled na podzimně zbarvené údolí Labe a na město. Sjeli jsme opět dolů, v kiosku koupili pohledy a už naše kroky směřovaly k místnímu evangelickému kostelíku. Po jeho prohlídce jsme pokračovali opět po „Modrém zázraku“, abychom prozkoumali drážďanskou čtvrť Loschwitz. Prošli jsme tržnici, kde stánkaři nabízeli různé pochoutky k snědku a poté narazili na uličku se starými malými domky, krásně udržovanými, ve kterých byly nabízeny k prodeji suvenýry, nebo v nich byly umístěny galerie. Připomnělo nám to Zlatou uličku v Praze.

A už jsme opět seděli v tramvaji, která nás odvážela k muzeu Ericha Kästnera, autora dětských knížek. Měli jsme ale smůlu, protože u dveří hlásala cedule, že ve čtvrtek je vstup pouze pro předem ohlášené návštěvy. Sedli jsme si tedy naproti do obchodního centra k šálku kávy. Pak jsme se vydali do historické části Drážďan, abychom si prohlédli nedávno zpřístupněný největší katolický kostel v Sasku – Hofkirche, od roku 1980 biskupská katedrála diecéze Drážďany-Míšeň. Kostel nechal postavit August III., aby mohl nosit polskou královskou korunu. Základní kámen byl položen 28. července 1739 v 5 hodin ráno, protože protestantské oby-

vatelstvo Saska nebylo stavbě nakloněno. K jeho stavbě byl z Itálie povolán stavitel Gaetano Chiaveri. Pro něho i další specialisty, které si s sebou přivezl, to byla práce nelehká, protože neuměli německy a nenacházeli zde podporu. Proto v roce 1749 město opustili a stavbu převzal Sebastian Wetzel a později Christoph Knöffel. Tuto nejmladší barokní stavbu Drážďan, která byla 3x dražší než Frauenkirche, dokončil roku 1755 Heinrich Schwarze.

Po náletu z 12. na 13. února 1945 zbyly z tohoto Božího domu pouze obvodové zdi a více než 85 m vysoká věž. Dnes můžeme opět obdivovat všech 78 pískovcových soch svatých v nadživotní velikosti od Lerenza Mattiellioho, umístěných na balustrádách a venkovních vý-

klencích.

Dovnitř jsme vešli postranními dveřmi, protože ve části, kde se nachází hlavní vchod, se ještě pracovalo a sochy zde umístěné byly zahryty látkou, aby se na ně neprášílo. Před námi se otevřel ohromný prostor, překrásně zrekonstruovaný, s umělecky vyřezávanou kazatelnou od Premosera, obrazem „Nanebevstoupení Krista-Christi Himmelfahrt“ na hlavním oltáři od malíře Antona Raphaela Mengse, narozeného 12. března 1728 v Ústí nad Labem.

Svémi obrazy vyzdobil ještě dva další oltáře. Na původním místě byly už i varhany od Johanna Gottfrieda Silbermanna, jeho poslední a nejkrásnější dílo. Na nástěnce jsme se dočetli, že během války byl nástroj ukryt, a tak zachráněn. Dále se v kostele v hrobkách nacházejí sarkofágy s ostatky saských králů a princů. V malé stříbrné nádobce je uloženo srdce Augusta Silného, saského kurfiřta, který si dal za úkol velkoryse vyzdobit spolu se svým synem Friedrichem Augustem III. své rezidenční sídlo Drážďany a postavit si tak skvostný pomník. A snad ještě jedna zajímavost týkající se tohoto katolického dvorního kostela. Protestantské Drážďany byly tak proti stavbě tohoto sva-

stostánku, že docílily toho, že zvony v něm umístěné směly poprvé zaznít až v roce 1807, když Napoleon prohlásil Sasko za království. Náš čas se naplnil, nasedli jsme opět na tramvaj a nechali se dovézt k nádraží. Ve vlaku jsme se pohodlně usadili, v Bad Schandau přestoupili do dalšího vyřádku vlaku a za chvíli už jsme na displeji četli „příští stanice Šluknov“. Popřáli jsme si dobrou noc a rozešli se do svých domovů. Do Drážďan se určitě ještě podíváme, abychom si prohlédli další památky.

Text: Helga Hošková

Foto: Miloš Plánský

Na slovíčko...

...se dvěma známými ženami Šluknovského výběžku, starostkou Mikulášovic paní Miluškou Trojanovou a starostkou Dolního Podluží paní Ivou Minárovou.

To co spojuje a nadále by mohlo tyto dvě sympatické dámy spojovat, není pouze pozice na čele radnice, nýbrž téma společensky velice okrajové. Je jim zimní plavání, nebo-li téma otužování.

Paní starostko Trojanová, vím o Vás, že jste se stala aktivní součástí početné otužilecké skupiny v Mikulášovicích. Prozradíte čtenářům, co Vás k této neobyčejně drsné sportovní aktivitě přivedlo a jak náročné bylo adaptovat své tělo na chlad a mráz?

MT: K otužování mě přivedla moje kamarádka Renata Plešingerová, která s paní Kalouskovou plavala celý rok 2015. Udělala nábor, já slíbila, že také začnu a to víte, když něco slíbíte, musíte to splnit. Tak jsem se dostala k plavání ve studené vodě. Spolu se mnou se přidal i manžel a kamarádi. Paní Plešingerovou jsme určili vedoucí našeho klubu Nutrií a od té doby plaveme pravidelně. Jak to bylo náročné? Jednoduše, tělo poslechne to, co mu hlava zavelí.

Dokážete jednoduše vystihnout, co pro Vás podstatného se pod tématem otužilectví skrývá a jaké dopady na lidský organismus tato disciplína má? Samozřejmě se jedná o velmi individuální reakce, nicméně zdali vůbec a případně za jak dlouho je možné změny na těle pozorovat?

MT: Otužilectví pro mě znamená otevření nového obzoru, přináší blahodárné účinky celému tělu, uzdravuje, je nositelem dobré nálady. Stmeluje kolektiv, objevujete nové kamarády. Věřím tomu, že díky otužování jsem se v loňském roce nepotkala se zánětem močových cest, ale nerada bych to zakříkla. **Zatímco Vy s příchodem podzimu a chladného vzduchu od severu, vybavena koupacími potřebami, si jdete zaplavat do přírody, ta většinová společnost se začíná halit do teplého oblečení. Přeci v životě je to přesně naopak, může se stát otužování opravdu příjemným?**

MT: Nejhorší je sundat vyhráté oblečení, samotný ponor je příjemný, plavete, jak Vám to Vaše momentální rozpoložení dovolí. Každý den je jiný. Záleží na tom, jak jste unaveni, jak se cítíte.

Po plavání se začne střídát pocit zimy a tepla, Vaše tělo pracuje a vyplavují se endorfiny - hormony štěstí. Myslím, že je jedno, jestli plavete v červenci nebo v únoru. Jen v únoru ve vodě nevydržíte tak dlouho.

Co byste doporučila všem těm, kteří možná právě přemýšlí, že by si odolnost svého těla chtěli též vylepšit? Které období roku a případně jaké venkovní teploty jsou pro zahájení otužování nejvhodnější?

MT: Nejlepší je asi začít v létě, nejspíše na začátku podzimu. Ale mám kamarády, kteří začali plavat v únoru. Pokud svítí sluníčko, odhodlání je pak snazší.

Paní starostko Minárová, svěříte se Vy o svých pohnutkách, proč hodláte své tělo „týrat“ v zimě plaváním v ledové vodě?

IM: Miluji výzvy a jednu takovou jsem dostala na podzim 2015 od krásné party většinou Varnsdorfských otužilců. A tak jsem to zkusila a zjistila, že s trochou přípravy by to mohlo jít. Věřím, že otužilecké „týrání“ posílí moji imunitu a v partě prima lidí potěší i moji duši.

Podstoupila jste nějakou přípravu do sezóny a případně jakou? Konzultovala jste svůj záměr s lékařem?

IM: Podstoupila, ale přiznám se, že spíše nedobrovolně. Rozbil se nám totiž asi před třemi měsíci kotel a teplá voda se v pravidelném tempu cca po minutě střídala se studenou, takže pro otužileckou sezónu ideální příprava.

No a s mým lékařem jsem o otužování mluvila a jelikož je sportovec a sám se otužuje, tak mi otužování vřele doporučil.

Jste více individualistka, nebo radši vyhledáte společenství početnější? Je mj. dobrým a osvědčeným pravidlem, že do studené vody by nikdo neměl vstupovat osamocen. Co Vy na to?

IM: Nejsem individualista v žádném směru. Jsem týmový hráč a přiznám se, že když jsem se, v mém případě zatím jen 3x, zanořila do studené vody, byla jsem vděčná, že na to nejsem sama a že mám nejen podporu, ale i dohled zkušených otužilců.

Nemáte tak trochu obavy, že právě se zveřejněním Vašeho záměru jste poskytla veřejný příslib, ze kterého už nepůjde vystoupit?

IM: Slibuji, že to zkusím a to vím, že dodržím, takže obavy nemám. Ale jinak nejsem příznivcem slibů, neslibuji, raději jdu a prostě to udělám.

Obecně vzato, osvojení si jakýchkoli životních doporučení, získání dlouhodobých návyků předurčují do značné míry zřetelné vzory ve

společnosti. Žena v čele radnice, minimálně pro svou obec, se nepochybně vzorem stává. Je reálné, že by Vás v některé z příštích zimních sezón mohl někdo z kolegů následovat?

MT: Nemyslím si, že bych kolegy nalákala, jedna kolegyně plave, druhá občas. Ale „nábor“ děláme určitě mezi kamarády a příbuznými.

Sami máme také svoje vzory, vidíme, jak dlouho ve studené vodě vydrží jiní a že plavat se opravdu dá i za mrazu.

Co bylo pro Vás tím přesvědčivým argumentem, že jste do svého života vnesla, odpusťte mi ten výraz, otužilecký „syndrom“.

MT: Jen touha vyzkoušet něco nového. Měla jsem problém se vykoupat v létě v koupališti nebo v rybníce, teplé ponožky jsem musela mít při sobě pořád. Máme u nás krásné přírodní koupaliště, byla by škoda ho nevyužít. Ano, byla to výzva.

Po těchto upřímných doporučeních si nemohu odpustit otázku stran zdravotních rizik, jistě nějaká existují.

MT: Studená koupel má pro člověka mnoho pozitivních dopadů, pomůže při horečce, zlepší náladu atp., ale na dost věcí je krátká a asi málo studená.

IM: V tomto případě se obávám, že jsme s paní Trojanovou takové „bílé vrány“. Když před mými kolegy starosty, ale i kolegy na úřadě o otužování mluvím, začnou se všichni třást zimou, ale není všem dnům konec, třeba se přidají, až zjistí, jaké blahodárné účinky to na mě má.

Přemýšlíte o nebezpečích, která mohou být s otužováním spjata?

IM: Když jsem se zanořila poprvé a voda měla cca 8 stupňů, tak mě napadlo, jestli to byl dobrý nápad, ale na žádná velká rizika jsem nepomyslela, jsem životní optimista, takže jsem věřila, že je to tak správně a pro mě nová a svěží zkušenost, na kterou jsem se těšila.

Podíl aktivních zimních plavců na celkovém počtu obyvatel ve Šluknovském výběžku činí odhadem zanedbatelné jedno promile. Věříte tomu, že by se zimní plavání a otužování mohlo stát do budoucna masovějším?

MT: To je těžké odhadnout. Věřím, že jsme udělali nábor tím, že jsme vydrželi a chceme pokračovat. Možná si ostatní řeknou „vydržela to ona, zkusím to taky.“

V Lužických horách a v nedalekém okolí máme množství volně přístupných, přírodních, velmi kvalitních a nechemizovaných vod, doporučíte nám některé? Ve které z nich se cítíte opravdu dobře?

MT: Plaveme v přírodním koupališti v Mikulášovicích, po dohodě s majitelem, potápěčem a otužilcem v jedné osobě uskutečňujeme ponory v místním zatopeném lomu.

IM: Pokud budou zimní otužování provozovat a propagovat lidé jako dosud, tak věřím tomu, že šance na rozšíření otužilecké základny, minimálně ve Šluknovském výběžku, je velká.

Veřejnost v Dolním Podluží na koupání využívá hasičskou nádrž. Zdrojem vody je ně dlouhá, civilizací nezatížená říčka Milířka (dříve Zlatý potok). Zdá se, že by to pro Vás mohla v zimě být, na dohled z úřadu, ideální příležitost ke koupání. Bude tomu tak?

IM: Určitě tomu tak bude a pevně věřím, že se ke mně i s ostatními přidají a naše „Dolnopodlužská kolonáda“ opět ožije.

Dá se plavání provozovat celý život až do vysokého, seniorského věku?

MT: Po loňské sezoně jsem pochopila, že se dá v zimě plavat v každém věku. Sama bych ráda pokračovala dál, tedy pokud to půjde. Překážkou by byla jen nějaká zdravotní komplikace. Nemůžete ani říci, že nemáte čas. Sama vím, jak jsme každý pracovně vytížen, hodně povinností máme i doma.

Čas máte na to, na co si ho chcete udělat! Plavání nezabere víc než hodinu a postupně si vypěstujete závislost jako na každém jiném sportu.

IM: Nejen že si to myslím, ale když se podívám kolem sebe, tak vidím, že nejen, že se dá se zimním otužováním začít v každém věku, ale může se stát i životním krédem na celý život.

Není zrovna málo plavců, kteří jsou velmi aktivní a je jim hodně přes 80let. A byla by nějaká zajímavá, třeba i humorná příhoda závěrem?

MT: Pokud chodíme plavat bez diváků, namáčet si plavky vcelku nemá smysl. Do jedné nejmenované nádrže však mají pánové vstup bez plavek zapovězený ...

IM: No výrok, který jsem pronesla při prvním zanoření sice humorný byl, ale myslím, že by byl jen těžko uveřejnitelný. Když nad tím tak ale přemýšlím, veselé a neskutečně milé je každé setkání, ať už v plavkách nebo v kočichu na břehu rybníka.

Už teď se nemohu dočkat, až se stanu platnou součástí otužileckého společenství fajn lidí ve Šluknovském výběžku.

Milé dámy, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám zimu opravdu „ledovou“.

Milan Hulán

Uslyšíte u nás koledy a písně o lásce

Třetí adventní neděle, kterou jsme si pro Vás připravili, bude v našem zámku. Jeho krásné prostory budou vánočně vyzdobeny.

Nebudou chybět tradiční vánoční zvyky, jako je krájení jablíček, líbání pod jmelím, házení střívcem nebo zdobení perníčků. Děti mohou poslat za pomoci poštáka svůj dopis Ježíškovi nebo samy ozdobit vánoční stromček.

Vánoční zvyky si společně oživujeme již několik let a ani letošní

rok nebude výjimkou. Abychom se vánočně naladili, pozvali jsme **Vladimíra Nerušila. Nejslavnějšího dvojníka Waldemara Matušky.** Zazní vánoční koledy (Tichá noc, Nesem Vám noviny...) a také ty nejnámější písně o lásce (Tereza, Sbohem láska, Tisíc mil...). A mnoho dalších.

Vánoční atmosféru naladí také voňavý zámecký svařák, teplý čaj nebo výborné víno.

Loňská třetí adventní neděle byla

nejnavštěvovanější v historii, na spoustu návštěvníků se, bohužel, už nedostalo, proto si nezapomeňte rezervovat svá místa v Informačním centru ve Šluknovském zámku. Stačí zavolat nebo napsat.

Vstupné na Vánoční koncert **Waldy Nerušila je 100 Kč pro dospělé a 50 Kč pro děti.**

Neseďte doma a načerpejte vánoční atmosféru společně s námi **11. prosince od 19.00 hodin ve Šluknovském zámku.**

Projděte se s dětmi o Vánocích zámkem

Vánoční svátky každý trávíme jinak. Spousta lidí navštěvuje svou rodinu, někdo zůstává doma u pohádek a jenom tak lenoší a my jsme tu pro Vás.

V loňském roce jsme poprvé 26. září otevřeli Šluknovský zámek, abychom Vás vytrhli z toho lenošení a abyste měli možnost poznat náš zámek společně se svými dětmi zase jinak. A protože zájem byl velký, uděláme to letos

zrovna tak.

26. prosince ožije celý náš zámek v duchu pohádkových postav – těšit se můžete na peklo, princezny, výuku šermu, kuchařky, vodníka, bílou paní, velkou výstavu vánočních betlémů a také skvělou světelnou show. Úkolem Vašich ratolestí

bude projít zámkem a poznávat pohádkové postavy, plnit úkoly a hlavně se bavit. Na závěr všichni dostanou pamětní glejt.

Kdo by se chtěl zdržet déle, je zajištěna komentovaná prohlídka Zámecké zbrojnice jen za symbolické vstupné 20 Kč a malování na

obličej.

Nebude chybět ani možnost zahrát se teplým čajem či svařákem.

Kvůli Vašemu komfortu jsme stanovili kapacitu jedné prohlídky na 40 míst.

Svá místa si už teď můžete rezervovat v Informačním centru ve Šluknovském zámku a máte tak možnost vybrat si přesně čas, který Vám bude vyhovovat, a to bez čekání.

Vstupné: 100 Kč, děti 50 Kč

**Vánoční pohádková procházka
26. 12. 15.00, 16.00, 17.00 a 18.00 hodin**

Za svitu svící jsme vyslechli pověst o Rašauerovi

V úterý 8. listopadu jsme na zámku opravdu stylově zahájili putovní výstavu „Pověsti a příběhy poutních míst Šluknovska“. Hlavní sál zámku zalily tóny místní barokní hudby, světla se zhasla a jen za svitu mihotajícího plamínku svíčky začal Rostislav Skřivánek zvučným hlasem předčítat svou pověst o Rašauerovi. Loupežníci z Vlčí Hory, který za pomoci své vesty konal hrůzné činy. A jak Rostislav předčítal, Petr

Herold postupně ztvárňoval výjev z této pověsti. Až nám všem běhal mráz po zádech.

Po krátkém zamyšlení a poděkování Kláře Mágrové, „matce“ tohoto projektu, mohli návštěvníci prostřednictvím komiksů putovat po sakrálních památkách regionu. Na této krásné výstavě bylo k vidění dvanáct příběhů na dvaceti výstavních panelech, které sepsal Rostislav Křivánek a umělecky ztvárnil

Petr Herold. Výstava představovala česko-německé komiksy, které přibližovaly zázračné události, které předcházely výstavbě poutních kaplí a vybraných křížových cest na Šluknovsku. Na panelech nechyběla ani ta naše šluknovská.

Na tuto neobvyklou a nám tak milou vernisáž dorazilo přes 30 návštěvníků a tato výstava se také stala zdrojem myšlenky...jaké, to si zatím necháme po sebe.

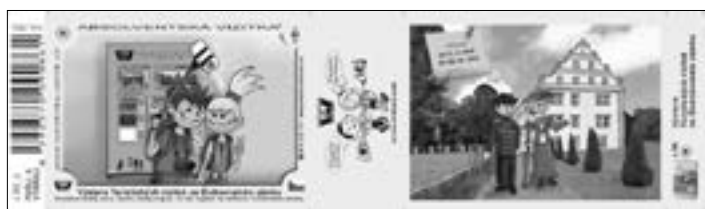

Tonda Deník a Týna Vizitková ukončili u nás svou první misi

17. března jsme slavnostně za pomoci reje vizitkářů, kteří dojeli ze všech koutů České republiky, otevřeli výstavu Turistických vizitek. Akce to byla více než povedená, ale o tom už jsem Vám psala.

Výstava u nás byla dlouhých sedm měsíců. Na desítkách panelů byly nalepeny tisícovky turistických vizitek. Jejich sběratelům jen oči přecházely a většinou první věta, která zazněla byla: „Tak to máme ještě co dělat!“

Spousta lidí ani netušila, že něco takového vůbec existuje a díky této výstavě se stala součástí rodiny sběratelů, která se stále rozrůstá. Vizitkáři jsou zkrátka super banda lidí,

kteří mají stejný cíl, a to vidět a zažít co nejvíce. A když je za odměnu ještě vizitka s razítkem, tak to je prostě bomba.

Díky výstavě o našem zámku teď ví daleko více lidí, byla to pro nás skvělá reklama. Byla vydána dokonce Absolventská vizitka za její navštívení, společně se speciálním razítkem. Vytvořili jsme banner

a na závěr výstavy také novou vizitku našeho Šluknovského zámku, která teď má nově dvě části – rozrostla se o zámeckou expozici a také o nové razítko.

V rámci výstavy jsme také udělali kvíz, který luštili ti naši nejmenší, ale často i ti největší... Mezi stov-

kami správných odpovědí jsme vložovali tři: Andrejku z České Lípy, Marušku z DD Lipové a Bořka z Lázní Toušeň. Všichni tři dostali nový deníček se všemi nálepkami.

Za sedm měsíců navštívilo výstavu 530 lidí – z toho 179 dětí.

Patřili jsme mezi první, kdo měli tu čest takto úzce spolupracovat s firmou Rudolfa Ropka.

Výstava si rozhodně návštěvníky získala a proto se i její autoři rozhodli v ní pokračovat a postupně ji rozšiřovat. Výstavě tak přejeme mnoho dalších spokojených návštěvníků.

Za RIC stránku připravila Mgr. Andrea Přidalová

Vánoční čas jsme společně zahájili slavnostním rozsvícením světelné výzdoby na náměstí

Vánoční
výzdoba
u Dostálů

Vysoké sankce za nelegální skládky nestačí

Téměř denně přicházejí na městský úřad informace, stížnosti a posteskutí o tom, jaký je na sídlišti nepořádek. Přeplněné kontejnery obložené taškami s odpadem a objemnými odpady jako jsou nábytek, koberce, prkna, počítače, lustry. Několikrát týdně vyjíždějí technické služby likvidovat

tyto černé skládky. Tato služba však něco stojí, a tak dochází k navyšování nákladů města na odpadové hospodářství. Město Šluknov ve spolupráci se sociálními pracovníky, vlastníky sídliště a městskou policií hledá způsoby, jak nastalou situaci změnit. V první řadě se nabízela otázka o nedostatečné

informovanosti občanů, jak s odpady správně nakládat. V každém vchodě byl vyvěšen nepřehlédnutelný leták o tom, jak správně odpady třídít, čímž se snižuje jejich množství v černých kontejnerech. Zde se občané také dozvěděli, kam mohou předat objemný odpad, včetně kontaktů na sběrný dvůr v areálu technických služeb. Nechyběla zde ani informace o sankcích za založení černé skládky. I přes toto opatření se na sídlišti nezměnilo vů-

bec nic.

Vlastník většiny domů na sídlišti, Šluknov Appartements s. r. o., požádal město o pomoc formou přístavení velkoobjemového kontejneru, do kterého občané mohou dávat objemný odpad. Tento kontejner byl na sídlišti okamžitě přístaven. Při následném svozu odpadů však pracovníci svozové firmy konstatovali, že situace se nejen nelepší, ale je čím dál zoufalejší.

Provedli jsme tedy pokus. Kontejnery z jednoho stanoviště na sídlišti jsme převezli na zpevněnou plochu a podrobili jsme je „rozboru“. Chápete správně. Pěkně se třídilo. Nebyla to hezká práce, ale získané informace hovoří jasně. Ze tří kontejnerů se vytřídil jeden celý kontejner plastů, hromada papíru, další hromada nebezpečných odpadů a elektroniky, cca 30 skleněných lahví, hadry, obuv (naprosto nová, ještě s cedulkou). A to je odpověď na otázku „Proč kontejnery na sídlišti nestačí“. Nejenom že se netřídí, ale dovážejí se sem věci zřejmě z Německa, které však nenajdou zájemce, a tak končí v kontejneru nebo vedle něj.

V době, kdy stát požaduje po obcích radikální snížení produkce směsného odpadu a snaží se tak formou zvyšování poplatků za skládkování, si města nemohou dovolit neustálé navyšování nádob na odpad a tak zatěžovat rozpočet a do nekonečna navyšovat poplatek. Je tedy jen na obyvatelích sídliště, v jakém prostředí budou žít. A obyvatelé rodinných a bytových domů v ostatních lokalitách jsou důkazem toho, že to rozhodně jde lépe.

Pro lepší posouzení přikládáme výše několik fotografií.

Božena Naňková

1. Adventní neděle

Foto: Renáta Parkmanová

Kuchařčino okénko - inspirace pro vánoční cukroví

Vánoce, Vánoce... co jiného hospodyňky řeší od samého začátku prosince? A tím pádem samozřejmě i pečení cukroví, svátečních sladkostí a Štědrovečerní menu. Sváteční večeri má každá rodina pořešenou podle svého – zavedenou jakousi „tradici“, a tak se jí tentokrát věnovat nebudeme. Stejně tak vynecháme tradiční cukroví jako vanilkové rohlíčky, linecké slepované, ořechy, pracny atd. - to už má kdekdo takřka již „v paži“. Nabízíme tedy jako inspiraci cukroví, které mají vyzkoušené a doporučují naše čtenářky, a které není tak běžné.

Kakaové důlky (od p. Boženky Hlávkové)

Ingredience: 7 dkg sádla, 7 dkg moučkového cukru, 10 dkg hladké mouky, 3 dkg kakaa, trocha vanilky

Postup: Všechny ingredience smícháme a na vále vypracujeme hladké těsto, dáme ho uležet na nějaký čas do chladu. Poté z něj vytvarujeme válečky, nožem nakrájíme na

stejně dílky a z těch v rukách vytvarujeme kuličky. Na plechu s pečicím papírem rozmístíme s dostatečnými odstupy a obrácenou stranou vařečky do každé kuličky vytlačíme důlek. Dáme krátce péct do vyhřáté trouby. Po zchladnutí důlky v každé kuličce plníme marmeládou.

Tip: Můžeme též plnit troškou krému, zdobit oříškem atd.

Čajové cukroví z bílků (následující 3 recepty od p. Marušky Klikarové)

Ingredience: 2 čerstvé bílky, 250 – 300 g moučkového cukru (podle velikosti bílků), mleté nebo sekané lískové oříšky, ořechy, mandle (dle libosti)

Postup: Bílky ušleháme, přidáme cukr. Z tohoto základu můžeme tvořit libovolné cukroví, které dáme na plech vymazaný máslem a vysypaný hladkou moukou. Zpočátku pečeme při mírné teplotě, poté při otevřené troubě „dосуšíme“.

Tip: Můžeme také vyrobit různé variace - základní bílkovou hmotu obalíme v mletých oříšcích nebo mandlích a rukou formujeme malé rohlíčky. Pečeme-sušíme stejně.

Tip 2: Základní bílkovou hmotu obalíme v sekaných oříšcích a na pocukrovaném vále rozválíme na placku vysokou 1 cm. Poté vykrajujeme hvězdičky, kolečka a jiné menší tvary. Opět pečeme -sušíme.

Plněné máslové rohlíčky

Ingredience: 270 g hladké mouky, 100 g moučk. cukru, 150 g másla,

2 žloutky

Na náplň: 140 g mletých ořechů, 140 g moučkového cukru, 2 žloutky, rozinky namočené v rumu, 140 g másla – společně vše utřít, vyšlehat na krém.

Postup: Máslo rozdrobíme do mouky, přidáme cukr a žloutky a vypracujeme hladké vláčné těsto. Malé kousky těsta vkládáme do vymaštěných a hl. moukou vysypaných formiček na rohlíčky. Po upečení a vychladnutí slepujeme vždy dva rohlíčky krémem.

Tip: Slepené rohlíčky můžeme zdobit čokol. polevou nebo ozdobit dle vlastní chutě a představivosti.

Silvestrovský dort bez pečení

Ingredience: 300 ml vody, 70 g kakaa, 4 žloutky, 80 g moučk. cukru, 250 g másla (Hery aj.), 2 balíčky dětských piškotů, šlehačka, ovoce dle chuti, mletý kokos na vysypání formy.

Postup: Vodu s kakaovým práškem svaříme a necháme chladnout. Žloutky utřeme s moučk. cukrem a máslem na krém, který vmícháme do vychladlého kakaa. Do této

hmoty přidáme dětské piškoty, které jsme si rozemleli na masovém strojků (nebo jinak rozdrtili). Dortovou formu vymažeme máslem, vysypeme kokosem a naplníme kakaovopiškotovou hmotou. Takto vzniklý korpus už můžeme dle libosti poklást ovocem (např. kompotované broskve) a dát chladit aspoň na dvě hodiny do lednice. Na úplný závěr ozdobíme šlehačkou.

Tip: Ovoce můžeme jen přelit želatinovou polevou.

Ořechové žloutkové řezy (od p. Mařenky Líbalové)

Ingredience: 210 g ořechů, 210 g másla, 210 g moučk. cukru, 110 g polohrubé mouky, 6 bílků, čokol. poleva

Poleva: 200 g cukru, 6 žloutků – vyšlehat do husté pěny.

Postup: Máslo s cukrem vyšleháme do pěny, zlehka vmícháme ořechy, mouku a sníh z bílků. Hmotu rozetřeme ve vyšším plechu na pečicí papír a pečeme ve vyhřáté troubě (asi 200 st. C). Po upečení na ještě horký korpus rozetřeme žloutkovou polevou, po zaschnutí ji ještě přestříkáme čokoládovou polevou. Krájíme na malé čtverečky.

(Šti)

Jak rodačka ze Šluknova vzpomíná na Vánoce

Vánoční dopis – překlad článku Idy Engelmann, rodačky ze Šluknova, který vyšel v novinách Unser Niederland.

Rok se uzavírá a do jeho konce zbývá už jen několik dní.

Je tu čas Vánoc a my víme, že prosincový sníh je sníh ježiškovský, který ještě všichni nosíme ve svých srdcích. A to až do dnešních dní. Jak by mohl někdo z nás ten bílý skoro sakrální obraz našich Vánoc tam doma zapomenout. Sníh tlumil naše pomalé kroky v lesní samotě. Bizarní ledové krystaly se záračně třpytily, jako bychom kráčeli po diamantech a na nebi se blýskalo tisíce hvězd, které nás na naší cestě doprovázely. Tichý les se třpytil jako nádherně vyzdobený sál plný vánočních stromů. Ani ptáček se neozval v této svaté noci, ačkoli mnohá cesta ke kostelu byla pořádně dlouhá. Sníh křupal pod malými krůčky

v nových botkách a ručky byly schované v kožešinovém štuclu. Ale jako děti jsme byly šťastné, že smíme být přítom, v té svaté noci.

Ne, chůze na půlnocní mši nesměla nikdy chybět. Z vesnice zněly zvony, zvaly nás do kostela. Nikdo nepromluvil ani slovo, aby kouzlo této svaté noci nerušil.

„Chvála buď Kristu na výsostech a pokoj lidem dobré vůle...“ radost rozzářila naše obličej, světlo Vánoc vstoupilo až do našich srdcí.

Nikdo z nás na Vánoce u nás doma nikdy nezapomene. A naše vzpomínky dáváme dál našim dětem a vnoučatům na jejich cesty, tradice našich Vánoc, času očekávání.

Začalo to vlastně už týdný předtím pečením vonících vanilkových rohlíčků a oříškových placiček a samozřejmě vánočkou: podlouhlým pečivem z nejméně tří nad sebou

spletenými copy z těsta, skládající se z mandlí, rozinek a citronátu, jehož chuť jsme poznaly až na Štědrý den.

Tato vánoční doba pokračovala prvními večerními procházkami, kdy jsme se maminky nebo prarodičů drželi za ruce a chodili od výlohy k výloze.

Vzpomínám na panenky se stále stejnými výrazy na tvářích, z nichž některé měly opravdové vlasy, na nádherné dřevěné stavebnice, na jednoduché šaty s bílými límečky, na barevné obrázkové knížky, na pastelky.

Oči a srdce nad těmito dárky plesaly, i když jsme věděli, že naše dárky od Ježíška budou skromné.

Ale co to všechno bylo proti zdobení vánočního stromku. Vzpomínám si na staré skleněné koule, na skleněné ptáčky, na pozlacené oříšky a šišky s čokoládou zabalenou ve stani-

olu. A mezitím všim svítily voskové svíčky.

Nejkrásnější ze všeho byl ale náš betlém. Byl ručně vyřezávaný a po mnoho generací majetkem naší rodiny.

Postůjme v této době u jesliček. Teprve když opět uvidíme ježiškovský sníh a ve svých srdcích ucítíme radost, teprve pak jsou Vánoce.

Překlad: Helga Hošková

Co jste možná nevěděli o Vánocích

SOUTĚŽ

Vánoce jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista, souvisí s nimi také doba adventní, která jim předchází a slouží jako příprava na slavnost. Vánoce patří spolu s Velikonocemi a Letnicemi k nejvýznamnějším křesťanským svátkům. Slavnost Narození Páně připadá tradičně na 25. prosince a Vánoce se v římskokatolické tradici slaví od jejího předvečera (večer 24. prosince) do svátku Křtu Páně (první neděle po 6. lednu, resp. 13. leden). První záznamy oslav Vánoc křesťany pocházejí ze 4. století z Říma.

Do 16. století měly vánoční dárky charakter úplatků

V Česku a v dalších zemích s převládající římskokatolickou tradicí začíná oslava Vánoc na Štědrý den, 24. prosince, kdy je předvečer (vigilie) vánoční slavnosti. Samotné Vánoce podle křesťanské tradice (respektující starší židovskou zvyklost počítání nového dne od soumraku) začínají s vyjitím první večerní hvězdy 24. prosince. K Vánocům se pojí množství lidových tradic, k nimž se řadí vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které podle české tradice nosí Ježíšek, či vánoční cukroví. Na území Česka byl o Vánocích v období středověku dodržován zvyk bdění (vigilie) a půstu. Také bylo zvykem, aby v předvečer Narození Páně kněží a žáci chodili a kalendovali, čili koledovali, po domech svých věřících, což činili i v osmý den (oktáv) téhož svátku.

Je popisováno, že do 16. století měly vánoční dárky charakter úplatků. Poddaní dávali dárky vrchnosti a úředníkům, podřízení nadřízeným. Někdy bývaly dárky vymáhány i násilím. Oslava Vánoc se

v 17. století přesunula do rodin, kde bylo oslavováno narození Ježíška a uctíváno rodinné štěstí a vzájemná pospolitost. Také se o Vánocích vítal návrat Slunce a s tím byly spojeny i štědrovečerní zvyky a obyčeje.

Ve 20. a 21. století jsou Vánoce

v mnoha zemích vnímány převážně jako svátky pokoje, rodiny a lásky, které lidé slaví společně bez ohledu na své náboženské přesvědčení.

Slovo Vánoce má kořeny ve staroněmeckém wāhnachten

Slovo Vánoce pochází ze staroněmeckého wāhnachten (dnes Weihnachten), složeného z wiha- (světít) a Nacht (noc). Machkūv etymologický slovník uvádí staroněmecký tvar wīnnahten a soudí, že k převzetí muselo dojít ještě v předcyrilometodějské době. Německý Pfeiferův etymologický slovník zase odvozuje německé weihen od staroindického vinākti, třídít, odělovat. Jiné vysvětlení, které však nemá oporu v dokladech a je tedy „lidovou“ etymologií, je z výrazu dvě noce, který označoval období, kdy noc trvala déle.

Místo termínu Vánoce, jenž zahrnuje několikadenní svátek, se někdy obecně používá označení Štědrý den (ačkoli jde jen o jeden ze svátků) nebo hovorovější Ježíšek. Pro označení předvečera svátku je používán termín Štědrý večer. Jako pojmenování období bývá používán výraz Vánoční svátky.

První vánoční stromky měli v Americe Moravané

Například v americké Pensylvánii byli známi pro své nadšené oslavy Vánoc obyvatelé měst Bethlehem, Nazareth a Lititz. Tato města založili moravští osadníci německé i moravské národnosti z církve Moravských bratří.

Moravané v Bethlehemu měli první vánoční stromky v Americe, stejně jako první betlémy.

Vánočky se mohou péct doma až od 18. století

V Českých zemích bylo až v 18. sto-

letí hospodyňkám povoleno péct vánočku. Do 18. století směli péct vánočku výhradně pekaři. Kromě darů pro hodnostáře bylo zvykem obdarovávat také chudé a koledníky.

V 18. století bylo vystavování jeslí považováno leckde za nedůstojné, protože jesle odváděly pozornost mládeže od kázání. Proto nejprve Marie Terezie a poté i Josef II. vydali zákaz stavění jesliček v kostelích. Lidé však hledali náhradu a stavěli jesličky doma. Výroba domácích betlémů a jesliček se masivně rozšířila především na venkově. Zákaz stavění jesliček v kostelích byl oficiálně zrušen až v roce 1825.

Tradice zdobení vánočního stromu je z německých zemí
Jedna z prvních zpráv o ozdobeném osvětleném stromku v místnosti je v brémské kronice z roku 1570. První stromeček v Česku postavil a ozdobil režisér pražského Stavovského divadla Leibich, jenž byl původem z Bavorska, v r. 1812.

Jako ozdoby stromečku je používáno nejen ovoce, ořechy a voskové, dřevěné, papírové nebo kovové ozdoby, ale i pečivo.

Koncem 19. století je stromeček zdoben též lojovými svíčkami, ale po vynálezu parafínu v roce 1833 a jeho použití na svíčky jsou používány parafínové svíčky.

Až v 19. století se v českých zemích uchytil způsob kuchyňské přípravy kapra, který se sem dostal z Rakouska.

(šti/net)

V knihovně probíhá dlouhodobá soutěž, při které se lze něco dozvědět a získat volný lístek pro jednu osobu na jednu kulturní akci dle vlastního výběru – v kulturním domě nebo ve Šluknovském zámku. Volná vstupenka platí do konce roku 2017.

Otázka na prosinec:

Vánoce patří spolu s Velikonocemi a Letnicemi k nejvýznamnějším křesťanským svátkům. Slavnost Narození Páně připadá tradičně na 25. prosince a Vánoce se v římskokatolické tradici slaví od jejího předvečera (večer 24. prosince) do svátku Křtu Páně (první neděle po 6. lednu). Víte, ze kterého století pocházejí první záznamy oslav Vánoc křesťany v Římě?

Správná odpověď na otázku z listopadu zněla: Jack London

Tento americký spisovatel, tulák a dobrodruh, vlastním jménem John Griffith Chaney zemřel 22. listopadu 1916 ve věku 40ti let. Mezi jeho nejznámější díla patří např. Volání divočiny, Bílý tesák, Martin Eden, Tulák po hvězdách.

Ze správných odpovědí byla vylosována ta od p. Ladislava Krause ze Šluknova a ten si může vyzvednout volnou vstupenku v Městské knihovně Šluknov.

PRANOSTIKY

Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý, není se kruté zimy třeba báti.

Prosinec naleje a leden zavěje. Když v prosinci hrom ještě hučí, rok příští stále vítr fučí.

Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.

Po studeném prosinci bývá úrodný rok. Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.

Když na Mikuláše prší, zima lidí hodně zkruší.

Lucie noci upije, ale dne nepřidá. Svátá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelsí noc.

Začne-li zima až s adventem, potrvá deset týdnů.

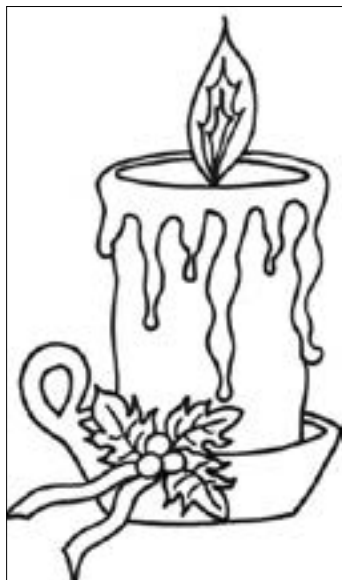
Adventní sníh dočká-li březnového, nebudeš jít, sedláčku, chleba režného.

Když na Štědrý večer sněží, na pytle se chmel těží.

Na Adama a Evu čekejte oblevu. Na Štědrý večer hvězdičky, ponesoť vajíčka slepičky.

Když na Boží hod prší, sucho úrodu poroší.

(net)

Srdečné blahopřání, poděkování

Dne 12. listopadu 2016 oslavili 50. výročí uzavření sňatku – **zlaté svatby manželé Miloš a Krista Neuwirtovi**. Popřejme jim do dalších let společného života hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a radosti ze své rodiny.

*Za Sbor pro občanské záležitosti
Jana Galbavá.*

Manželé Neuwirtovi děkují městskému úřadu ve Šluknově a paní starostce Mgr. Evě Džumanové za umožnění konání jejich zlaté svatby a také za věcný dar.

Dne 25. listopadu 2016 se dožila významného jubilea **95. let** naše šluknovská občanka **p. Helena Kroupová**. Za Město Šluknov ji byla poblahopřát starostka města p. Mgr. Eva Džumanová. Popřejme ji do dalších let hodně zdraví, štěstí a pohody.

Za Sbor pro občanské záležitosti Jana Galbavá

Dne 13. prosince 2016 oslaví své 40. narozeniny **Běda Boháček**.

Do dalších let hodně zdraví, lásky a spokojenosti přejí rodiče, manželka Anet, synové Kubiček a Matýsek a bratr Jirka s rodinou.

Již jednou jsem děkovala ve Šluknovských novinách našim profesionálním hasičům a nyní to činím znovu (tentokrát skupině C). Opět nezklamali a pomohli. Jednalo se o labuť, které při říjnovém výlovu ryb na Křížovém vrchu zůstaly bez vody a v bahně. Nemohly létat a ohrozilo jim napadení psem nebo noční šelmou. Velký dík patří i dobrovolným záchranářům z České Lípy manželům Jahodovým, kteří na telefonické zavolání ihned přijeli a celou akci zajistili. Odchyt nebyl jednoduchá, všichni se brodili v bahně, byli mokří, špinaví ale společnými silami labuť zachránili. Jahodovi odvezli labuť na rybníky u Čítkového mlýna a výsledkem akce je pěkný pohled na plovoucí pár labutí, kterým se i s pomocí majitelů rekreačního střediska daří velice dobře.

Eva Černá

Listopadové putování a Den otevřených dveří na základní škole

Ve středu 23. listopadu jsme se my, příznivci cestování, opět sešli ve šluknovské základní škole, abychom se jako každý měsíc vydali za hranice naší republiky. Tentokrát to bylo na Nový Zéland a průvodcem nám byl pan Roman Brož z lesnické školy. A nebyl to průvodce ledažáký. Jeho působivé vyprávění nás všechny na hodinu a půl doslova připoutalo k židlím. Pan Brož nás provedl Novým Zélandem a ještě celé povídání stihl okořenit svým

osobitým humorem. Když k tomu připočtu příjemnou atmosféru, která naše pravidelná setkání provází, byl to zase jeden z těch úžasných večerů, které Vás i v pošmourném listopadovém počasí doslova nabijí dobrou náladou. Další cestovatelské setkání se uskuteční v lednu a bližší informace ještě zveřejníme. Moje pozvánka na prosinec ale chybět nebude, neboť bych Vás rád pozval na již tradiční Den otevřených

Přivítali jsme nové občanky

*Rozárku Čermákovou
Laurinku Krejčí*

Manželství uzavřeli

*Václav Samek a Alena Lišková
Marek Kotrla a Marie Halušková*

Blahopřejeme k životnímu jubileu

70 let

pp. Svobodová Jaruška
Mottlová Hana
Hochmannová Magdalena

75 let

paní Spáčilová Dagmar

80 let

pp. Lahučky Vladislav
Čermák Oldřich
Čermáková Drahoslava
Petters Ditmar

86 let

paní Novotná Margita

87 let

paní Miksová Eliška

93 let

paní Kratochvílová Božena

94 let

paní Faltusová Mária

95 let

paní Kroupová Helena

Všem oslavencům přejeme hodně štěstí a pevného zdraví.

Rozloučili jsme se s

*paní Ellou Novákovou
panem Jiřím Hrabětem
paní Evou Kaštánkovou
paní Emilií Jonovou
panem Jozefem Miškalcim
paní Lenkou Patlěchovou
panem Miroslavem Ločárkem
panem Jiřím Buchcarem
paní Terezií Ďurovskou*

Vzpomínky

Dne 5. prosince si připomínáme již 17 dlouhých let od doby, kdy zemřel ve věku 78 let **p. učitel Josef Chudý**. Odešel bez slůvka rozloučení na dlouhou cestu do nebeské sborovny, odkud již není, bohužel, návratu. Byl našim třídním učitelem po dobu 4 let. Kantor to byl přísný, ale spravedlivý. Přesto naše vzpomínky, pane učiteli, na Vás neumírají a žijí dále tak, jako Vy žijete pořád v našich srdcích.

Kdo jste ho znali z doby, kdy učil na ZŠ, věnujte mu společně s námi v tento den jeho památce tichou vzpomínku. Děkujeme.

Žákyně a žáci ročníku 1936

Dne 10. prosince by **paní Václava Nováková** oslavila své 71. narozeniny, avšak 14. prosince je tomu již 7 let, kdy nás navždy opustila. Děkujeme všem za tichou vzpomínku na naši maminku, manželku a babičku. Dcera Hana s rodinou

Dne 23. prosince je to již jeden smutný rok od úmrtí **paní Ireny Rudové**. S láskou vzpomínají manžel, syn a dcera s rodinami. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

P ř e s t a l o tlocit srdce tvé znavené, nebylo z ocele ani z kamene. Bolesti znaveno přestalo

lo bít, už nebylo léku, jimž by mohlo dále žít.

Dne 26. prosince 2016 uplyne 5 let, co nás navždy opustil náš milovaný tatínek, bratr, dědeček **pan Milan Drevenák**.

S láskou a bolestí v srdci stále vzpomínáme – synové Milan, Ladislav, Roman a Michal, vnučata Diana, Daniela, Michal a Nikolas. Kdo jste ho znal, vzpomeňte s námi.

Dne 28. prosince 2016 uplyne rok, kdy nás navždy opustil **pan Jiří Cejzlar** ve věku 37 let.

S velkou úctou a láskou vzpomíná rodina. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

dveří, který naše základní škola již několik let v prosinci pořádá. Těšit se můžete nejen na vystoupení našich šluknovských dětí, ale i na vánoční dílny, kde si můžete jako obvykle vyrobit ozdoby či svícen na vánoční stůl, upéct si svůj perníček, dozvědět se něco o vánočních zvycích v jiných zemích, nebo protáhnout tělo v tělocvičně. Bližší informace najdete na stránkách naší školy - www.zssluknov.cz

Mgr. Filip Kadeřábek

Muzeum v České Lípě je známé i archeologií

Blíží se zima, i když to tak prozatím nevypadá... Venku prší, je mlha, prostě – psa by ven nevyhnal. A aby toho nebylo málo, upadl jsem a způsobil si frakturu pravé ruky; dostal jsem sádrový obvaz – prostě obyčejnou sádru. To však neznamená, že budu sedět doma a ošidím Vás o článek. Odjízdim v sobotu v 10.58 h rychlíkem („motorákem“) do České Lípy. Na toto město, krom toho, že tam mám kamaráda, mám i krásné vzpomínky z dětství. Když jsem ještě byl žákem základní školy, byli jsme s paní učitelkou ve Vlastivědném muzeu. Přijíždím do České Lípy a vyrazím směr muzeum. Muzeum je ke mně velmi vstřícné, jako vedoucí KČT vlastníci průkaz klubu neplatím žádné vstupné. Jinak dospělí 50 a děti 25, rodinné vstupné 110 Kč. Další věc, která mně potěšila – ve vstupní hale jsou k vidění kly mamuta přesně tak, jako tenkrát při

školní exkurzi.

Muzeum je původně augustiniánský klášter postavený v letech 1627 až 1730, založil jej Albrecht z Valdštejna; jeho smrt v Chebu v roce 1634 stavbu poněkud narušila. Je to rozměrná budova o čtyřech patrech s kostelem Všech svatých, dokončeným v roce 1707. Areál se dále rozrostl o Loretu, ambity, o tzv. Svaté schody a kapli Nejsvětější Trojice. Ke klášteru patří i rozlehlé zahrady.

A už se nořím do jednotlivých expozic muzea. Jednou z nich je Historie Českolipska do roku 1945. Dozvídám se zajímavosti o životě nejen v České Lípě, např. v období mnou oblíbené první republiky.

V přízemí muzea najdete expozici Svět zvířat, která se věnuje exotickým přírodovědným sbírkám. Největší atrakcí jsou pravděpodobně čelisti velryby grónské, o které se zasloužila dynastie Wedrichů, čelisti

si přivezli ze svých cest po Norsku. K vidění je též jedna z nejbohatších sbírek kolibříků, ostatky mamutů, srstnatých nosorožců a dalších zajímavostí nejen ze světa zvířat.

Další zajímavou expozicí jsou prvotisky a Bible, patřící mezi největší v republice, sbírka cínu či výstava lidového vesnického nábytku. Najdeme tu i místnost velmi oblíbeného herce **Vladimíra Menšíka** s autentickým nábytkem a jinými věcmi z chalupy Menšíkových v Dolní Polici. Věnovala je jeho rodina.

Muzeum je známé i svojí badatelskou činností v oblasti archeologie. Tu vhodně reprezentuje také další expozice v „pobočce“ muzea Šatlava ve Věžeňské ulici. Zabývá se záchrannými archeologickými výzkumy v českolipském regionu, vlastní výzkumnou činností zaměřenou na pravěké osídlení Severních Čech, na speleoantropologii (zkoumá vztah člověk – jeskyně)

a v neposlední řadě i dokumentaci historických skalních nápisů, rytin a maleb.

Vedle hlavní budovy muzea či již výše zmíněné Šatlavy je jeho součástí i Památník K. H. Máchy v Doksech a tzv. Visecká rychta v Kravařích. Je třeba také zmínit, že muzeum prošlo celkovou rekonstrukcí a v nové podobě bylo otevřeno v roce 2015.

Po prohlídce té spousty exponátů mi „poměrně vyhládl“, tak jsem zamířil do mé oblíbené restaurace Wildcook v KD Crystal. Vřele doporučuji. Velmi příjemná obsluha a prostředí pro kuřáky i nekuřáky, chutná krmě, relativně příznivé ceny. Svoji spokojenost jsem dal opět najevo zazvoněním na lodní zvon. Zakoření dobrou kávou, pomalu se ubírám na vlak směr domov. Musím kvitovat, že vlaky dnes jedou bez zpoždění.

Text a foto: Jiří Mikisch

Plný autobus turistů se vydal k polským sousedům

V sobotu 26. listopadu pořádal KČT pod vedením vedoucí **Heleny Landové** zájezd do Marienthalu a Wrocław. Plně obsazený autobus natěšenými turisty se vydal na cestu za novými zážitky.

První zastávkou našeho putování byl Klášter St. Marienthal ležící v Horní Lužici mezi Žitavou a Zhořelcem. Klášter byl založen r. 1234 českou královnou Kunhutou Štaufskou za podpory jejího manžela Václava I. Darovací listinou se stal vlastníkem cisterciácký řád, který žil a žije dle řádu sv. Bendikta. V roce 1427 napadli celé Lužické hory husité. Ani klášter nezůstal ušetřen, jeptišky si zachránily holý život útekem do Zhořelce. V roce 1683 velký požár zničil téměř celý areál, obnova dokončena v r. 1744,

v r. 1838 sirotčinec. Celý komplex je ve výborném stavu, na nádvoří nás zaujala kašna s pramenem třech svatých. Navštívili jsme i kostel, kde stěny i výzdoba jsou ze dřeva.

V zahradě jsou vysázeny kromě keřů i bylinky, které jsou využity v klášterní kuchyni.

Ještě nakoupení suvenýrů a už na nás čekal autobus a 2,5 hod. cesta do 4. největšího města v Polsku, Wrocławu – 638 000 obyvatel. Osídlení zde existovalo od pravěku. Město bylo poprvé zaznamenáno v 10. století, vznikla zde česká pevnost. Název odvozen od jména českého knížete Vratislava I. Koncem 2. světové války bylo téměř zničeno, rekonstrukce trvala do 80. let minulého století. Ve městě je 100 kostelů různého vyznání, 102 mostů a 12

ostrovů.

Během cesty k nám přistoupil pan Tadeusz Slawiński, průvodce z Lubaně, který nás provedl městem a ukázal nám mnoho zajímavostí. Na prohlídku města jsme měli 3 hodiny, a tak jsme svižným tempem – stylem napravo a nalevo, viděli Vratislavskou univerzitu z r. 1702, památník věnovaný polským důstojníkům z Katyně, část původních hradeb, historickou i novou radnici, rynek, wrocławské staré tržové náměstí, druhé největší v zemi, vánoční trh s mnoha stánky a atrakcemi, navštívili jsme několik kostelů. Nemohu opominout trpaslíky z bronzu, dřeva a to v lidské podobě. Kolébka města byla na ostrově Tumski, kolem 8. století tu byla první pevnost. Ve 13. století

bylo centrum přesunuto mimo ostrov, dnes tu sídlí církev. Na ostrově je katedrála Sv. Jana Křtitele, po 40ti schodech a poté výtahem jsme se dostali až do věží, kde nás čekal výhled na celé město.

A nastal čas návratu. Na nábřeží jsme ještě viděli novou univerzitu, a po Grünwaldském mostě, spojujícím břehy řeky Odry, (1410 bitva u Grünwaldu - zde porazilo polské vojsko řád německých rytířů, na jejichž straně bojoval Jan Žižka - údajně zde přišel o oko) jsme došli k autobusu a po tříhodinové cestě jsme v pořádku plni dojmů dojeli do Šluknova, kde nás přivítal krásně osvětlený vánoční strom. Počasí nám přálo, výlet neměl chybu!

*Věra Šnajdrová
Členka KČT*

Studenti vědí, proč je Švédsko tak vyspělou zemí

Odpověď hledali rumburští gymnazisté na své expedici a na co přišli? Čtete níže. Od zapojení rumburského gymnázia do projektu Mezinárodní cena vévody z Edinburghu (zkráceně DofE) uběhl již nějaký čas, během kterého získalo již několik studentů své bronzové a stříbrné odznaky. K těm zlatým však vede cesta delší a trnitější a její součástí je i absolvování několikadenní expediční výpravy. A právě na takovou „zlatou expedici“ se v letošním srpnu vydalo sedm gymnazistů – maturantů.

Starosti se závěrečnými zkouškami hodili dávno za hlavu a soustředili se na svůj další cíl – dobrodružství. Jejich cesta směřovala z Rumburku přes mezinárodní letiště v polské Wroclawi až do švédského města Nyköping. Tam dokoupili poslední zásoby a kempinkové bomby na vaření a vyrazili vstříc dobrodružství. Příprava a absolvování expedice je jednou ze čtyř oblastí, ve kterých mladí lidé v rámci DofE rozvíjejí svoje schopnosti a dovednosti. Účastníci si ji musí sami naplánovat, připravit a zorganizovat. Podmínkou je, že nikdo z nich nesmí znát lokalitu, do níž se chystají, a že expedice musí zároveň naplnit cíl, který si členové výpravy na začátku určí. Naši studenti se proto rozhodli na své dobrodružné cestě natočit dokumentární film, v němž se ptali

místních obyvatel, přistěhovalců, ale i turistů, které na své cestě potkali, na otázku „Proč je Švédsko tak vyspělou zemí?“.

Pravidla pro expedice DofE jsou velmi přísná – účastníci si nemohou během samotné expedice již nic dokoupit, nelze si dobít baterie a nesmí používat mobilní telefony. Dopředu tak musí mít velmi dobře rozmyšleno, jak si zajistit pitnou vodu, kde se mohou utábořit, kde budou moci realizovat natáčení nebo kde jsou únikové cesty v případě nebezpečí. O tom, že se nejednalo o lehký úkol, svědčí i závěrečná hodnocení některých účastníků výpravy:

„Nejtěžší bylo nejspíš vytvořit kvalitní jídelníček a v průběhu expedice chytře vymyslet, co sníst, aby bylo jídlo výživné a zároveň, aby byl co nejlehčí batoh.“

„Nejtěžší bylo se neustále starat o vybavení na natáčení, kterého jsme měli hodně. Tyto věci jsou dost náchylné na poškození a člověk je musel neustále hlídat.“

I toto plánování a promyšlení důsledků však absolventům programu pomáhá nejen rozvíjet a poznat sebe sama, ale i naučit se spolupracovat a vycházet s ostatními členy skupiny, což jsou jedny ze základních myšlenek DofE.

Naši dobrodruzi se tak několik dní pohybovali s těžkými batohy ve švédské přírodě mezi vesnicemi a městy, mluvili s místními obyvateli a kochali se krásou místní krajiny. A jaké dojmy v nich celá expedice zanechala, nač budou vzpomínat?

To na sebe prozradili v závěrečných zprávách, které jsou také povinnou součástí každé aktivity.

„Uvědomila jsem si, že ne vždy jde

Dokumentární film o této cestě bude v brzké době ke zhlédnutí. Sledujte webové stránky Gymnázia Rumburk a facebook Projekt-Švéd-

vše tak, jak by to bylo nejlepší. A naučila jsem se nezbláznit se z toho. Navíc se už nebojím oslovit cizí lidi, což mi vždycky dělalo trochu problém.“

„Rozhodně se mi díky tomu podařilo alespoň z části poznat švédskou kulturu a krajinu, což je pro mne největším přínosem. Dále jsem si ověřila, že práce v tak početné skupině někdy není procházka růžovým sadem, ale člověk se díky tomu naučil větší trpělivosti a spolupráci.“

„Pocítil jsem na vlastní kůži, že lidé ve Švédsku jsou strašně milí, slušní a přátelští. Vzal jsem si z toho ponaučení a přál bych si, aby jednou takoví byli i Češi.“

sko.

Chcete-li si dozvědět mnohem více, zavítejte na Gymnázium Rumburk na další Den otevřených dveří. Pro návštěvníky je vždy v aule školy připraven zajímavý a bohatý program. Seznámíte se podrobněji nejen s celým projektem DofE, ale i s cestovatelským projektem Erasmus+. V odborných učebnách a laboratořích Vám učitelé a studenti předvedou zajímavé ukázky pokusů či různých výukových pomůcek. Vyzkoušet si můžete také přijímačky nanečisto pro nižší stupeň víceletého gymnázia.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Text a foto: M. Winter

Křížová cesta v Království má vysvěcenou kapli

Přesně po roce jsme se opět sešli v Království, tentokrát, abychom byli přítomni svěcení opravené kaple na křížové cestě.

Šluknovský farář pan Pavel Procházka všechny pozdravil a připomněl, že jsme se sešli ve významný den, protože 17. listopadu si připomínáme získanou svobodu pro náš stát, o kterou je třeba stále usilovat a vážit si jí, protože vůbec není samozřejmostí. Minulost nám ukázala, jak snadno ji můžeme ztratit.

Poté kapličku obešel, kropičkou ji posvětil. Modlitbou „Otče náš“ v českém a německém jazyce tento slavnostní akt ukončil.

Od pana Michala Buška z Odboru životního prostředí Městského úřadu, který přítomné taky přiví-

tal, jsme se dozvěděli, že křížová cesta byla přede dvěma roky pro-

hlášena za nemovitou kulturní památku, což je pro město důležité,

protože na tyto památky lze čerpat finanční prostředky z různých fondů.

Dále nám řekl, že by město chtělo v dalších letech postupně opravit celou tuto památku. V roce 2017 by měla být na řadě jednotlivá zastavení. Opravou dnes posvěcené kaple splnil pan Bušek slib daný před rokem při svěcení kaple Panny Marie Bolestné, že každý rok zajistí opravu jedné malé sakrální památky, což tímto splnil. Navíc nechal opravit Zeckelův kříž nad vlakovou zastávkou v Císařském a všem doporučil jeho shlédnutí.

Podrobnosti o právě posvěcené kapli měli čtenáři možnost si přečíst v listopadovém vydání Šluknovských novin.

Text a foto: Helga Hošková

Děti už se nemusí bát duchů ani netopýrů

Venku už nám poletuje sníh a my se loučíme s podzimem. Povídali jsme si o dušičkách a našich blízcích, byli jsme jim zapálit svíčky, vydali jsme se na zapomenutý hrad, ve kterém se usídlili duchové a netopýři a zjistili jsme,

že se jich vůbec nemusíme bát. Sami jsme si sestavili strašidelnou kapelu a vyháněli z lesa nezbedné výletníky. Zkusili jsme, jako netopýři, lovit po tmě a létat mezi stromy tak, abychom do nich nenarazili. Nebylo to jednoduché, ale byli jsme velmi šikovní.

Nejvíce si však užíváme předvánoční pohodu. Společně si zdobíme školku, povídáme si o tomto čase, plníme vánoční úkoly, posloucháme a zpíváme koledy a připravujeme vánoční besídky pro naše rodiny.

A co se dělo za bludným kořenem? Poznávali jsme rozdíly v kůře jednotlivých stromů, už víme, co se vyrábí ze dřeva a sami jsme si vyrobili ruční

papír, který je také ze dřeva... Teď už nám zbývá jen napsat Ježíškovi a všem popřát krásné Vánoce..

Foto a text: Hana Princová

Při zamykání lesa se našly boty

Houbařskou sezónu jsme oficiálně ukončili 5. listopadu. Pár se nás sešlo a našli jsme ještě přes 30 druhů hub. Mimo hřibů dubových, smrkových a hnědých bylo nalezeno i pár klouzků obecných, sličných, peprných, muchomůrka růžovka, bedly vysoké, křemenáč osikový, lakovky, opeňky, václavky, čirůvky havelky i zelánky, ucho jídášovo atd.

Z čeho už jsme takovou radost neměli, byly nálezy, o které nikdo nestojí – lahve od stolního oleje, německého piva, plechovky od různých nápojů, starý prasklý umělohmotný kbelík a některý zapálený „houbař“ ztratil dokonce i boty.

Na malém ohýnku jsme si upekli buřtíky a zavzpomínali i na přátele, kteří nás letos opustili (L. Beinbauer a A. Nehasil).

Ještě bych se rád vrátil k podzimní výstavě.

Nejprve velký dík sponzorům: E. Džumanové, I. Šic, M. Dostál, Bradovi (lékárna), Š. Gabriško, P. Petřík. Tito přátelé hub svými dary usnadnili průběh výstavy.

Ohlasy z kroniky:

„Bylo to velice pěkné a poučné, zejména v letošním pro houby zatím nepříznivém roce. Oceňuji množství a exotiku exponátů.“ J. Ejbich z Vysočiny

„Jako vždy krásné, poučné, jen se stále nepřestávám divit, co lze sebrat, ale i sníst. Některé exponáty vypadají, jako by byly spíš vyloveny z moře. Děkuji všem lidem lesa.“ G. Jansová

„Gratulujeme! Počasí sice moc nepřálo, ale vám se to opět podařilo! Krásná výstava. Těšíme se zase za rok a doufáme, že se podaří ve spolupráci s vámi realizovat výstavu i u nás v Chrastavě.“

„Dnes opět na výstavě hub – vzala jsem i babičku a moc se nám líbila. Nálada všech zúčastněných byla veselá a to je moc dobře. Moc děkujeme za zážitek a voňavou houbičku.“ Vencláková a babička Bublová

„Opět něco úžasného. Díky za skvělou prezentaci, kterou u nás ve Velkém Šenově nevidím.“ Svatošík

A ještě něco o poradně: Letos přišlo pro radu 21 lidí, všechny houby byly určeny a druhů bylo kolem padesáti. Z těch zajímavějších např.: penízovka vřetenonohá, chrpáč jamkatý, hlíva fialová, šiškovec černý, sírovec žlutooranžový, vějířovec obrovský, pavučinec zlatý, strmělka přehrnutá.

Text a foto: Harry (Miroslav Traxler)

Napomáháme ke zkvalitnění života tělesně postiženým i seniorům

Vážení a milí spoluobčané,

blíží se konec roku a s ním spojené bilancování s jeho průběhem.

Rádi bychom Vám v několika řádcích přiblížili činnost místní organizace Svazu tělesně postižených v České republice z. s.

I nás se týká změna, které vstoupily v platnost s novým občanským zákoníkem od 1. ledna 2014, který, zjednodušeně řečeno, stanovil, že občanská sdružení (o. s.) se přemění na spolky. Potřebnou dokumentaci k aktualizaci a doplnění všech povinných údajů do spolkového rejstříku jsme zpracovali a odeslali do Prahy. S vystavením nového registračního listu se mění i náš název, kdy se občanské sdružení (o. s.) mění na zapsaný spolek (z. s.)

Jsme organizace s celostátní působností, s bohatou historií v oblasti všestranné podpory potřeb a zájmů tělesně postižených občanů. Naším hlavním cílem je napomáhat ke zkvalitnění života lidem se zdravotním postižením a seniorům.

Jsme nezisková organizace a se

svými dvěma sty členy, ve věkovém rozmezí od dvaceti jedna do devadesáti tří let, se stáváme jedním z nejpočetnějších spolků ve městě. Činnost řídí jedenáctičlenný výbor, který se schází každý druhý čtvrtek v měsíci.

Dvakrát ročně, ve dnech 26. dubna a 8. listopadu, provedly členky revizní komise kontrolu hospodaření. V obou případech nebyly shledány žádné závady.

Dle místa bydliště jsou členové organizace rozděleni do osmnácti úseků. Kontakt v úsecích se členy udržují úsekáři. Ti vypomáhají s vybíráním členských příspěvků, zajišťují návštěvy – obchůzky s pozváním na členské schůze. Dvakrát ročně se schází spolu se členy výboru, letos se schůze uskutečnily ve dnech 7. dubna a 25. října a obě hodnotíme kladně.

Stálý kontakt se členy udržujeme nejen prostřednictvím úsekářů, ale i při společných kulturních akcích a setkáních, návštěvách v domácím prostředí u dlouhodobě nemocných, při hospitalizaci v nemocnici

či domě pro seniory.

Doposud jsme uskutečnili dvacet tři návštěv a v předvánočním období máme ještě několik návštěv naplánováno. Věříme, že i malý dárek, květina společné posezení a pobavení, ale hlavně vědomí, že na své členy nezapomínáme, určitě mnohé potěší.

Uspořádali jsme dvě kulturní akce mimo město (návštěvu divadelního představení Divadla Karlín Praha a Domu kultury Střelnice v Rumburku), kterých se zúčastnilo 86 členů. Plně podporujeme účast na kulturních akcích a dění ve městě.

Čtyři členky se zúčastnily ve dnech 21. – 28. srpna rekondičního pobytu v Sezimově Ústí, pobytem zde byly nadšeny.

Vývrcholením našeho dění bývá každý rok pořádané dubnové a listopadové schůze. Podzimní schůze mívá slavnostnější ráz, bývá spojena s oslavou jubilatů a jinak tomu bylo i letos, kdy bylo přítomno 109 členů.

Rádi bychom poděkovali všem,

kterí se jakýmkoli způsobem a činností organizace podílejí či jsou ochotni pomoci řešit některé z našich problémů.

Jsou to především představitelé a zaměstnanci města v čele s paní starostkou Mgr. Evou Džumanovou. Bez jejich pomoci a finančního příspěvku by byly naše akce značně omezeny.

Poděkování patří provozovatelům restaurace Club (Janu Peckovi a Ivě Hemerkové) a pekárny Haback (manželům Havlíčkovým) za jejich sponzorské slevy při občerstvení na členských schůzích.

V tomto adventním čase bychom Vám rádi popřáli v období vánočních a novoročních svátků, ale i po celý nadcházející rok 2017, hodně krásných chvil strávených v kruhu svých milých a blízkých, mnoho lásky, štěstí, porozumění, spokojenosti, ale hlavně zdraví, které nelze koupit ani ničím nahradit.

**Za Svaz tělesně postižených v České republice z. s. místní organizace Šluknov
Předsedkyně Božena Zemanová**

Florbalistky ze Šluknova bojovaly v Mostě

Nově vzniklé florbalové družstvo FBC Šluknovsko v sobotu 22. 10. odehrálo ve třetím kole další utkání. Přesněji šluknovsko-českolipské dorostenky odehrály dvě utkání na umělém povrchu v hale v Mostu. Šlo o souboj se spodinou tabulky 2. Ligy dorostenek a to proto, že českolipské dorostenky bojovaly s Litvínovem, který byl do té doby posledním týmem tabulky a s Mostem, který svými výkony také do té doby nijak neexceloval.

SK Bivojky Litvínov – FBC Šluknovsko Česká Lípa 6:5

První zápas dorostenky odehrály s týmem, který do té doby ještě nevyhrál. Šluknovsko bylo tedy v tomto zápase mírným favoritem. Litvínovské dorostenky nicméně překvapily připraveností na tento zápas a svými výkony stačily jak kondičně a technicky, tak i gólově českolipským dorostenkám. Na šluknovském celku se projevila mírná frustrace z průběhu utkání a znamenalo jej také zranění kolena brankářky Vaňkové, která i přesto celý zápas dochovala. 2. třetina skončila vyrovnaně 3:3. Ve třetí třetině oba celky přidaly po gólu a ještě do osmé minuty třetí třetiny bylo skóre vyrovnané. Bohužel, právě v osmé minutě padly do branky Vaňkové dva rychlé góly, které utkání rozhodly ve prospěch Litvínovských dorostenek. Výsledek zápasu nezvrátil ani odvážný trenérský tah, kdy českolipské hráčky dokázaly v šesti dotlačit míček do protivníkovy branky. Skóre tedy jen upravily na konečných 6:5 pro Litvínov.

FBC Šluknovsko Česká Lípa – FBK Wings Most 2:5

Druhým zápasem byl zápas proti nevyzpytatelným dorostenkám z Mostu, které v předchozím zápase dokázaly porazit právě Litvínov, se kterým šluknovsko-českolipský celek padl. Do utkání tedy hráčky vstupovaly v opačné roli než při prvním utkání proti Litvínovu. Favorizovaný Most nicméně v první třetině přehrály 2:1 a utkání se tak vyvíjelo lépe pro dorostenky ze Šluknovska. Utkání ovšem ovlivnilo zranění brankářky Vaňkové, které se v průběhu utkání zhoršovalo. Na konci druhé třetiny již nebyla schopná v utkání pokračovat, a tak tým musel řešit nejen vývoj utkání, který se po druhé třetině otočil v neprospěch českolipského týmu, ale také to, kdo půjde hájit post brankářky místo Vaňkové. Jelikož tým neměl k dispozici druhou brankářku, musela do brány hráčka z pole. Odvážnou se stala Veronika Rákosníková, která dochovala druhou a třetí třetinu. Za svůj výkon se nemusela stydět, jelikož i přes nezvyklou situaci, která ji dohnala do branky, pustila za svá záda jen jeden jediný míček. I přesto Šluknovský celek prohrál v poměru 2:5.

Sestava: K. Vaňková – A. Nguyenová, N. Medášová, K. Hanzelinová, L. Ševčíková, J. Drábková, C. M. Houdková, T. Kašperová, B. Hlušítková, K. Sedláčková, V. Rákosníková, Tran Phuong Thanh.

Štěpán Slaný, manažer klubu

Šluknovští sportovci zcela zaplnili taneční sál Domu kultury

V sobotu 29. října po několikaletém odmlčení opět uspořádal volejbalový oddíl SK Plaston Šluknov svou kdysi tradiční taneční zábavu.

Úvodního slova se ujala naše funkcionářka a bývalá spoluhráčka Michaela Novotná. K tanci hrál pan Petr Hrdlička (Agentura Relax), který ochotně a i na přání pouštěl oblíbené hity napříč všemi dekadami. Pro účastníky

zábavy byla připravena překvapivě bohatá tombola, na kterou přispěla celá řada sponzorů: Travel Free Rožany, TOPOS a. s., VENTOS s. r. o., HA-BACK v. o. s., PLASTON s. r. o., ZOO Centrum Blažek, Lékárna na Náměstí (paní Bradová), Hodinářství P. Gall, Pneuservis M. Žďánský, Squash centrum Šluknov, České Švýcarsko o. p. s., Čerpací stanice VM 62 Rožany, paní Renata Hladíková a Kamenoprůmyslové závody Šluknov.

Velice nás potěšilo, že jsme zase po letech dokázali vyprodat celý sál šluknovského kulturního domu, kam přišlo více jak 140 příznivců nejen volejbalu ale šluknovského sportu obecně (a fotbalu zvláště). S nápadem pořádat tuto zábavu přišel náš bývalý spoluhráč, trenér a kamarád Jirka Ducháč, který tu už s námi více jak 3 roky není. Hlavně on by měl radost, kolik se sešlo lidí a jaká uvolněná atmosféra vládla celým večerem a že se

sportovci pořád ještě umí dobře bavit. Snad to tak bude i za rok. Tímto děkujeme všem výše uvedeným sponzorům, organizátorům (zejména spoluhráče Marice Žďánské) i účastníkům této akce.

Text a foto: Anna Bušková

Stěhování, úklid, autodoprava Martin Barák

Lobendava 5
okres Děčín
PŠČ 407 84

✓ **rychle**

✓ **levně**

Tel.: +420 608 330 383
barak-martin@seznam.cz

✓ **spolehlivě**

AKCE LISTOPAD – PROSINEC

v Salonu MAX, Královská 827, Šluknov

DERMABOTEXIN – NOVINKA!

Kosmetické ošetření pleti kosmetikou Syncare
+ ošetření drobných vrásek DERMABOTEXINEM
+ zažehlení galvanickou žehličkou

1 x 280 Kč, 2 x 500 Kč, 3 x 750 Kč,

4 + 1 ošetření ZDARMA – 1.000 Kč dle vlastního výběru

Kosmetika + masáž zad a šíje

Čištění obličeje ultrazvukovou špachtlí
+ zažehlení séra galvanickou žehličkou + pleťová maska
+ masáž obličeje + masáž zad a šíje 500 Kč

Relaxační aroma masáž zad a šíje

+ prohřívací zábal levandulový 330 Kč

P-Shine manikúra (suchá se zaleštěním přírodních substancí) +

zábal + reflexní masáž rukou 250 Kč

Manikúra (klasická) + parafínový zábal + masáž rukou + pedikúra

+ masáž chodidel 399 Kč

OD 1. 11. PRODEJ VÁNOČNÍCH DÁRKOVÝCH POUKAZŮ**AŽ DO 24. 12. DO 14 HOD.**

na veškeré služby Salonu Max

Jan Drábková, č. tel. 731 712 671

www.salonmax.cz

Facebook: Salon MAX – Šluknov

Přejeme Vám hezké prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Zednické práce

- podřezávání domů
- stavby a rekonstrukce komínů
- obklady a dlažby
- fasády a zateplování domů
- malířské práce
- kamenické práce
- sádkokartonářské práce.....

Adrian Ucrainschi,
č. tel. 774 186 101

a.ukrajinsky@seznam.cz

- VESTAVNÉ SKŘÍNĚ
- KUCHYNĚ NA MÍRU
- DVEŘE A ZÁRUBNĚ

Akční slevy až - 20%

vše vlastní výroby, k dodání 4 - 5 týdnů

RUMBURK - Šluknovská 9, tel.: 777 676 005
www.kuchynemoby.cz

PLOTY NA KLÍČ

608 874 870

- DRÁTĚNÉ
- DŘEVĚNÉ
- STAROČESKÉ
- BRÁNY
- BRANKY
- POJEZDOVÉ BRÁNY

Půjčky

snadno a rychle
Nováková Ivana

602 420 366